

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียน
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

สารนิพนธ์
ของ
อภิรัตน์ บัวมณี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
พฤษภาคม 2551

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียน
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

สารนิพนธ์
ของ
อภิรัตน์ บัวมณี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
พฤษภาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียน
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

บทคัดย่อ
ของ
อภิรัตน์ บัวมณี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

พฤษภาคม 2551

อภิรัตน์ บัวมณี. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปี
การศึกษา 2550 จำนวน 490 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม
ประเมินค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .98 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์
การถดถอยพหุคูณแบบตัวแปรพหุนาม (Multivariate Multiple regression : MMR) และ
การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบตัวแปรเอกนาม (Univariate Multiple Regression : MR)

ผลการศึกษามีดังนี้

1. ความผูกพันที่มีต่อของโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียน
พณิชยการเพชรบุรี โดยรวมรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ค่าความแปรปรวนของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพัน
กับความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการ
เพชรบุรี โดยรวม มีค่าเท่ากับ .813 ($R = .813$) ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียน แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความผันแปรร่วมกันร้อยละ 66.1 ($R^2 = .661$)
3. คำนำนักความสำคัญสัมพัทธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 คือ สัมพันธภาพในโรงเรียน ส่งผลต่อความผูกพันด้านความศรัทธาต่อโรงเรียน
ด้านความทุ่มเทต่อโรงเรียน และด้านความจงรักภักดีต่อโรงเรียน ทศนคติต่อโรงเรียน ส่งผลต่อ
ความผูกพันด้านความทุ่มเทต่อโรงเรียนและด้านความจงรักภักดีต่อโรงเรียน ความพึงพอใจ
สภาพแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อความผูกพันด้านความศรัทธาต่อโรงเรียน ส่วนค่าน้ำหนัก
ความสำคัญสัมพัทธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ
เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ส่งผลต่อความผูกพันด้านความศรัทธาต่อโรงเรียน ทศนคติต่อโรงเรียน
ส่งผลต่อความผูกพันด้านความศรัทธาต่อโรงเรียน นักเรียนระดับชั้นปวช.2 และนักเรียนระดับชั้น
ปวช.3 มีความผูกพันต่อโรงเรียนมากกว่า นักเรียนระดับชั้นปวช.1 ที่เหลือส่งผลอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

FACTORS INFLUENCING THE ENGAGEMENT OF VOCATIONAL
CERTIFICATE STUDENTS WITH PHETCHABURI COMMERCIAL SCHOOL

AN ABSTRACT
BY
APIRAT BUAMANEE

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education Degree in Business Education
at Srinakharinwirot University
May 2008

Apirat Buamanee. (2008). *Factors Influencing the Engagement of Vocational Certificate Students with Phetchaburi Commercial School*. Master's Project, M.Ed. (Business Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Project Advisor: Assoc.Prof.Dr. Boonchird Pinyoanuntapong.

The purpose of this research was to investigate the factors influencing the engagement of vocational certificate students with Phetchaburi Commercial School. The samples were 490 vocational certificate students at Phetchaburi Commercial School in second semester of 2007 academic year. The instrument used for data collection was five-rating scale questionnaire with the whole paper reliability of .98. The data were analyzed by using multivariate multiple regression (MMR) and univariate multiple regression (MR).

The results of study were as follows.

1. The engagement of vocational certificate students with Phetchaburi Commercial School was at the high level both in general and in individual areas.

2. The variation of correlation coefficient among factors influencing the engagement of vocational certificate students with Phetchaburi Commercial School in general was .813 ($R=.813$) with statistical significance at the level of .01. The mutual variation was at 66.1% ($R^2 = .661$).

3. The beta weights of factors influencing the engagement of vocational certificate students with Phetchaburi Commercial School with statistical significance at the level of .01 were as follows. The relationship in school influenced the engagement in the areas of faith, endeavor and loyalty. The attitude toward school influenced the engagement in the areas of endeavor and loyalty. The satisfaction of school environment influenced the engagement in the area of faith. The beta weights of factors influencing the engagement of vocational certificate students with Phetchaburi Commercial School with statistical significance at the level of .05 were as follows. The motivation to study influenced the engagement in the area of faith. The attitude toward school influenced the engagement in the area of faith. The engagement of vocational certificate students in second and third years of study with school was higher than that of the first year students. For other factors, they influenced with no statistical significance.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียน ของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ของ อภิรัตน์ บัวมณี ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์สิมฐากร ชูทรัพย์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลิ้มไทย)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์จูงใจ แสงพันธ์ุ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)
วันที่ เดือน พ.ศ. 2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความรู้ความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษาแนะนำการทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอนจนเสร็จสมบูรณ์ รวมทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัย และรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยพัฒนาการทำงานให้เป็นไปอย่างมีคุณค่า มากขึ้น และท่านยังเป็นแบบฉบับของอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับศิษย์ และงานด้านวิชาการอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง ถึงความกรุณาดังกล่าว และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์จูงใจ แสงพันธ์ุ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลี้มไทย ที่ให้ความกรุณาเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์ฉบับนี้ และได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ที่เป็นประโยชน์จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลี้มไทย ดร.อดุลย์ ไบกุหลาบ ดร.ธีรยุทธ ภูษา ดร.จรรยา สิงห์ทอง และอาจารย์เดือนดี ศรีสม ที่กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ พร้อมทั้งข้อคิด ที่เป็นประโยชน์ และเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ที่มีส่วนช่วยเหลือให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตลอดเวลาที่ทำการวิจัย และขอขอบใจนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550 ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนประสบการณ์อันมีคุณค่าแก่ผู้วิจัย ด้วยความเมตตา กรุณาตลอดมา

ท้ายที่สุดของความสำเร็จในครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ที่ให้ชีวิตและสติปัญญาในการทำสารนิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์ คุณค่าที่เกิดขึ้นจากการศึกษาครั้งนี้ ขอมอบแด่คุณพ่อ คุณแม่ ตลอดจนสมาชิกในครอบครัวทุกคน ที่ให้การสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือ ให้ความห่วงใย ตลอดจนให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย

อภิรัตน์ บัวมณี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
สมมติฐานการวิจัย	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ความหมายของความผูกพัน.....	8
ความสำคัญของความผูกพันต่อองค์กร	11
ความผูกพันของนักเรียนใน 3 ด้าน.....	12
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์กร.....	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัย	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	39
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	41
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	43
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	61
สรุปผลการวิจัย	61
อภิปรายผล.....	63
ข้อเสนอแนะ	66
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	76
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	77
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย.....	92
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เชิญผู้เชี่ยวชาญและหนังสือ ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย	94
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	101

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	39
2 จำนวนความถี่และร้อยละของนักเรียนเกี่ยวกับเพศ ระดับชั้นเรียน ภูมิสำเนาเดิม	50
3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเชื่อมั่น และความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ในการวัดของ	51
4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของ นักเรียนโดยรวมและรายด้าน.....	52
5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบสอบถามปัจจัย	52
6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักเรียนในรูปตัวแปร เทียบกับความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี.....	53
7 ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์และสหสัมพันธ์พหุคูณของปัจจัยที่ส่งผล ต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวม	55
8 การทดสอบนัยสำคัญของสหสัมพันธ์พหุคูณที่วิเคราะห์แบบตัวแปรพหุ นามและ ตัวแปรเอกนาม.....	56
9 ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์และสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรเอกนาม ความศรัทธาต่อโรงเรียน.....	58
10 ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์และสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรเอกนาม ความทุ่มเทต่อโรงเรียน.....	59
11 ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์และสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรเอกนาม ความจงรักภักดีต่อโรงเรียน	60

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตรา 6 และ 7 กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในกระบวนการเรียนรู้ ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพ กฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากลตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

จากความมุ่งหมายและหลักการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 จะเห็นได้ว่าโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษานั้นมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการถ่ายทอดปลูกจิตสำนึกที่ดีเหล่านี้ แก่นักเรียน ซึ่งกล่าวได้ว่า โรงเรียนเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสำคัญในการให้การศึกษาอบรมแก่เด็กและเยาวชน โรงเรียนจึงมีความสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรมความดีให้แก่เด็ก แต่ด้วยเหตุที่โรงเรียนเป็นแหล่งรวมเด็กและเยาวชนที่มีภูมิหลังต่างกัน ดังนั้นเด็กอาจจะถ่ายทอดความรู้ แนวความคิดทัศนคติ ค่านิยม ตลอดจนพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งในทางดีและทางไม่ดีให้แก่กัน (ประทีน มหาจันทร์. 2523 : 59) ดังนั้นโรงเรียนมีหน้าที่พัฒนาหาแนวทางในการจัดการศึกษาให้นักเรียนมีการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แอนโทนี เค ซี เหลียง (Antony Kae Cee Lenge. 2543 : online) ได้กล่าวว่า “นักเรียน” เป็นหัวใจของการปฏิรูปทั้งปวง หัวใจของการปฏิรูป คือ ให้นักเรียนได้เรียนรู้ตลอดชีวิต และสามารถพัฒนาตนเองรอบด้าน

ความผูกพันของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน มีความสำคัญที่ส่งผลให้เกิดแรงผลักดันต่อความตั้งใจเรียน ตั้งใจทำงาน ประพฤติดี ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน แม้เมื่อยังเรียนอยู่หรือเรียนจบออกไปแล้วก็ต้องการกลับมาเยี่ยมมามีส่วนร่วมในการพัฒนา ทำประโยชน์และช่วยเหลือโรงเรียน (เพ็ญพิมล คูศิริวิเชียร. 2546 : 18) ความผูกพันที่นักเรียนมีต่อโรงเรียนนั้นก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึกและพฤติกรรมของนักเรียนในรูปของความศรัทธา เชื้อมั่นยอมรับ

ความผูกพันของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน จึงเป็นประเด็นสำคัญในการพัฒนานักเรียนให้มีศักยภาพ ส่งผลให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ฮอม (Hom. 2004 : online) กล่าวว่า เมื่อนักเรียนมีความผูกพันต่อสถาบัน นักเรียนจะเกิดความรู้สึกประทับใจ ฟังพอใจทุก ๆ ด้าน รู้สึกว่าเป็นเจ้าของ รับผิดชอบในสถาบัน ทำให้สถาบันเป็นที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้เข้ามาศึกษาเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบันและอนาคต

ปัจจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าที่คาดว่าจะส่งผลต่อความผูกพันของนักเรียน เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ทิศนคติต่อโรงเรียน นั้นเป็นปัจจัยที่สนับสนุนความผูกพันของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิระ ชาวหา (2534 : 243) พบว่า ปัจจัยเหตุจูงใจ ทิศนคติต่อสถาบัน มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ปัจจัยสัมพันธ์ภาพกับอาจารย์และสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนนั้นเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันของนักเรียน ดังผลงานวิจัยของ โนรา (Nora. 1987 : 52 - 53) พบว่า การปฏิสัมพันธ์อย่างไม่เป็นทางการระหว่างนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษา และการเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนเป็นผลโดยตรงทางบวกต่อความผูกพันและการคงอยู่นิสิต และปัจจัยความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน แอคแมน และไดซินเยอร์ (Hackman and Designes. 1970 : 311 - 322) กล่าวไว้ว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ นิสิตเกิดความผูกพันต่อวิทยาลัยและคงอยู่ในวิทยาลัยจนสำเร็จการศึกษา

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ทิศนคติต่อโรงเรียน ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และสัมพันธ์ภาพในโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายหลักเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีโดยรวมและรายด้าน
2. เพื่อศึกษาน้ำหนักของปัจจัยแต่ละปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีโดยรวม
3. เพื่อศึกษาน้ำหนักของปัจจัยแต่ละปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีรายด้าน

ความสำคัญของการวิจัย

ข้อค้นพบจากการวิจัยในครั้งนี้ จะได้นำไปวิเคราะห์เป็นข้อเสนอแนะเป็นแนวทางในการปรับปรุงรวมทั้งพัฒนาการบริหารงานต่าง ๆ ของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ และเป็นข้อมูลพื้นฐานในการเสริมสร้างความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากความผูกพันของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนเป็นแรงผลักดันที่สำคัญต่อความตั้งใจเรียนของนักเรียน ตั้งใจทำงาน ประพฤติดี มีความรักในโรงเรียน ตั้งใจและเต็มใจสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน แม้เมื่อยังเรียนอยู่หรือเรียนจบออกไปแล้วก็ต้องการมาเยี่ยมมามีส่วนร่วมในการพัฒนา ทำประโยชน์และช่วยเหลือโรงเรียนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 เป็นชาย 196 คน และหญิง 470 คน จำนวนทั้งสิ้น 666 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 เป็นชาย 144 คน และหญิง 346 คน จำนวน 490 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ด้วยการจับสลากแบ่งกลุ่มชายและกลุ่มหญิง

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 เพศ

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 ระดับชั้นเรียน

3.1.2.1 ปวช. 1

3.1.2.2 ปวช. 2

3.1.2.3 ปวช. 3

3.1.3 ภูมิลำเนาเดิม

3.1.3.1 จังหวัดเพชรบุรี

3.1.3.2 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3.1.3.3 จังหวัดอื่น ๆ

3.1.4 เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ได้แก่

3.1.4.1 ความมุ่งหวังในการศึกษาและการประกอบอาชีพ

3.1.4.2 การสนับสนุนจากบุคคลอื่น

3.1.4.3 เหตุผลส่วนตัว

3.1.5 ทักษะติดต่อโรงเรียน

3.1.6 ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

3.1.6.1 สภาพแวดล้อมทางด้านการเรียนการสอน

3.1.6.2 สภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่

3.1.6.3 สภาพแวดล้อมทางด้านกิจกรรมและการบริการ

3.1.7 สัมพันธภาพในโรงเรียน

3.1.7.1 สัมพันธภาพกับอาจารย์

3.1.7.2 สัมพันธภาพกับเพื่อน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียน ใน 3 ด้าน ดังนี้

3.2.1 ด้านความศรัทธาต่อโรงเรียน

3.2.2 ด้านความทุ่มเทต่อโรงเรียน

3.2.3 ด้านความจงรักภักดีต่อโรงเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี หมายถึง สิ่งที่ส่งผลและเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี เกิดความรู้สึกในทางที่ดี ภูมิใจ รักและศรัทธาในโรงเรียน โดยมีความพอใจ เต็มใจในการมีส่วนร่วมที่จะทำทุกอย่างเพื่อสร้างชื่อเสียงของโรงเรียน ปัจจัยที่ศึกษา ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้นเรียน ภูมิลำเนาเดิม เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ทศนคติต่อโรงเรียน ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และสัมพันธภาพในโรงเรียน

2. เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา หมายถึง สิ่งเร้า สิ่งจูงใจ หรือปัจจัยที่มีอิทธิพลที่ทำให้บุคคลตัดสินใจเข้าศึกษาในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

2.1 ความมุ่งหวังในการศึกษาและการประกอบอาชีพ หมายถึง การตั้งเป้าหมายในการศึกษา สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา มีโอกาสสร้างความก้าวหน้าในอาชีพ

2.2 การสนับสนุนจากบุคคลอื่น หมายถึง การได้รับคำแนะนำและสนับสนุนส่งเสริมจากบุคคลต่างๆ ที่ทำให้ตัดสินใจเข้าศึกษาในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

2.3 เหตุผลส่วนตัว หมายถึง สิ่งกระตุ้นให้นักเรียนตัดสินใจเข้าศึกษาในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี เช่น ระดับสติปัญญา ความถนัด ความสามารถ ความสนใจ ความต้องการบุคลิกลักษณะ หรือด้วยเหตุจำเป็นต่าง ๆ

3. ทศนคติต่อโรงเรียน หมายถึง ความรู้สึก นึกคิด ความเชื่อ ในทางบวกของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

4. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกที่ดี มีความสุข ความต้องการหรือความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งหนึ่งที่ได้รับตามที่ได้คาดหวังหรือได้รับมากกว่าที่ได้คาดหวังไว้

5. สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สภาพทั่วไป หรือคุณลักษณะใด ๆ ของโรงเรียนที่มองเห็นได้ ที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการรับรู้ด้านประสาทสัมผัสของทุกคนในโรงเรียนโดยเฉพาะนักเรียน ซึ่งสภาพการต่าง ๆ สามารถยืนยันและตรวจสอบได้จากการสังเกต

5.1 สภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่ หมายถึง สภาพโรงเรียน อาคารเรียน ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ สื่อการเรียนการสอน โรงอาหาร ร้านค้า ที่นั่งพักผ่อน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในโรงเรียน

5.2 สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการเรียนการสอน บรรยากาศในการเรียนการสอน ครู นักเรียน เนื้อหาวิชาที่สัมพันธ์กัน ทำให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าและความสำเร็จในการเรียนของนักเรียน

5.3 สภาพแวดล้อมทางด้านกิจกรรมและการบริการ หมายถึง สภาพการและความต้องการที่จะให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น ความสามารถและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม และการให้บริการของโรงเรียน

6. สัมพันธภาพในโรงเรียน หมายถึง ความสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ ในโรงเรียน ซึ่งแบ่งเป็น

6.1 สัมพันธภาพกับอาจารย์ หมายถึง การที่นักเรียนมีการติดต่อปรึกษากับอาจารย์ในโรงเรียน โดยการพบปะ พูดคุย รับฟังความคิดเห็น ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน

6.2 สัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึง การที่นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อน มีความสนิทสนมช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความสามัคคีกลมเกลียวกัน เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นสามารถให้คำปรึกษาแนะนำทั้งในเรื่องงานและเรื่องส่วนตัวด้วยความจริงใจ

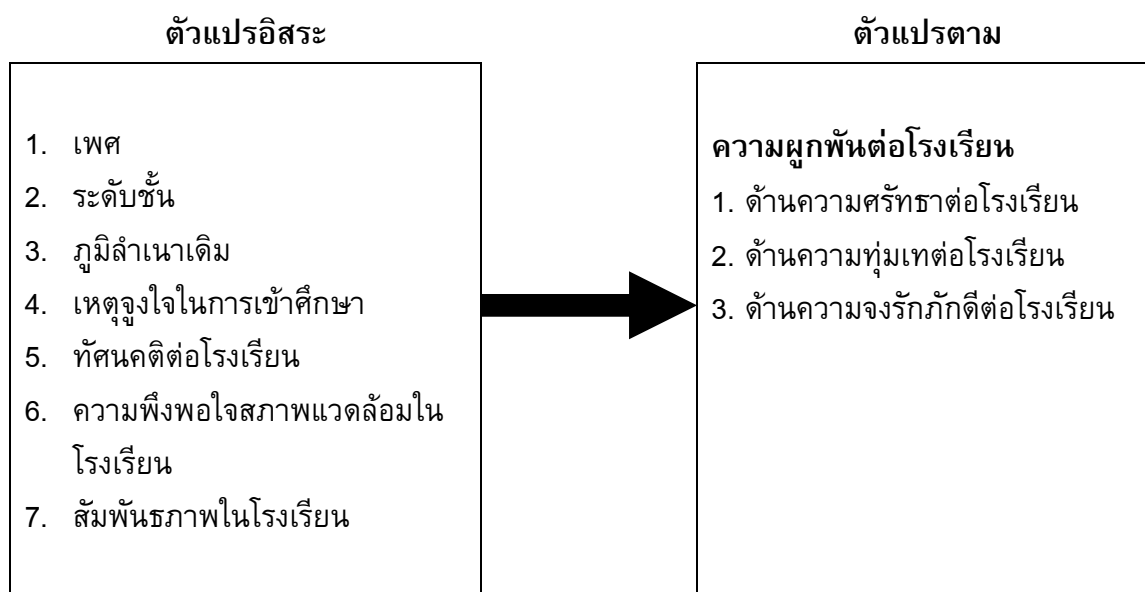
7. ความผูกพันต่อโรงเรียน หมายถึง การที่นักเรียนมีความรู้สึกรัก พึงพอใจในโรงเรียนในด้านต่าง ๆ รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน มีความเชื่อมั่นยอมรับเป้าหมายของโรงเรียนด้วยความเต็มใจ แล้วมีความต้องการแสดงออกทางพฤติกรรมโดยกระทำสิ่งที่เป็นประโยชน์เพื่อโรงเรียน แม้ตอนศึกษาในโรงเรียน หรือสำเร็จการศึกษาแล้วก็ตาม และมีความปรารถนาที่จะสร้างชื่อเสียงในทางที่ดีเพื่อโรงเรียนต่อไป ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาความผูกพันต่อองค์กรใน 3 ด้าน ดังนี้

7.1 ด้านความศรัทธาต่อโรงเรียน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่แสดงออกถึงความเชื่อถือ ยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของโรงเรียน มีความพึงพอใจเต็มใจที่จะเรียนรู้อย่างเต็มความสามารถ ตลอดจนเชื่อมั่นต่อบรรยากาศการเรียนรู้ในโรงเรียน

7.2 ด้านความทุ่มเทต่อโรงเรียน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่แสดงออกถึงความตั้งใจและเต็มใจพร้อมในการที่จะใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่เพื่อประโยชน์และชื่อเสียงโรงเรียน

7.3 ด้านความจงรักภักดีต่อโรงเรียน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่แสดงออกถึงความเลื่อมใส เชื่อถือ เชื่อตรง มีความภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนและพร้อมที่จะปกป้องชื่อเสียง และมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะคงอยู่เป็นนักเรียนของโรงเรียนนี้ต่อไป

กรอบแนวคิดของการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความผูกพันของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีอยู่ในระดับมาก
2. ปัจจัยอย่างน้อย 1 ตัว ส่งผลต่อความผูกพันของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีโดยรวม
3. ปัจจัยอย่างน้อย 1 ตัว ส่งผลต่อความผูกพันของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีรายด้าน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำเสนอประเด็นสำคัญตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ความหมายของความผูกพันต่อองค์กร
2. ความสำคัญของความผูกพันต่อองค์กร
3. ความผูกพันของนักเรียนใน 3 ด้าน
4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์กร
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัย
 - 5.1 เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา
 - 5.2 ทักษะติดต่อโรงเรียน
 - 5.3 ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
 - 5.4 สัมพันธภาพในโรงเรียน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของความผูกพันต่อองค์กร

ซาแลนซิค (ริตา พาหอม. 2544 : 137 ; อ้างอิงจาก Salancik. n.d.) ให้แนวคิดว่าความผูกพันต่อองค์กร เป็นพฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กร โดยบุคคลที่มีความผูกพันต่อองค์กรสูง จะมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการมากกว่าบุคคลที่มีความผูกพันต่อองค์กรน้อยหรือต่ำ

อัลฟา เมสซัวร์ (สวินีย์ แก้วมณี. 2549 : 11 ; อ้างอิงจาก Alpha Measure. n.d.) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน (Employee Engagement) คือ ระดับของคำมั่นสัญญาและการมีส่วนร่วมของพนักงานที่มีต่อองค์กรและค่านิยมขององค์กร ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต้องการความสัมพันธ์ทั้งสองฝ่ายระหว่างหัวหน้างานและพนักงาน

สถาบันการศึกษาการจ้างงาน (สวินีย์ แก้วมณี. 2549 : 11 ; อ้างอิงจาก Institute of employment studies. ISE. n.d) ได้ให้นิยามของ Engagement คือ ทักษะที่ดีของพนักงานที่มีต่อองค์กรและค่านิยมขององค์กรพนักงานที่มีความผูกพันต่อองค์กรจะให้ความสำคัญแก่บริบททางธุรกิจและจะให้ความร่วมมือกับผู้ร่วมงานเพื่อปรับปรุงผลการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นภายใต้ผลประโยชน์ขององค์กรเป็นสำคัญ องค์กรมีหน้าที่ในการพัฒนาและรักษาไว้ซึ่งความผูกพันของพนักงานต่อองค์กร โดยเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นทั้งสองฝ่ายระหว่างหัวหน้าและพนักงาน

รายงานความร่วมมือระดับผู้บริหาร (สวณีย์ แก้วมณี. 2549 : 11 ; อ้างอิงจาก The Corporate Leadership Report. CLC. n.d) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน (Employee Engagement) หมายถึง ความเชื่อมโยงกันระหว่างความรู้สึกที่ดีกับผลการปฏิบัติงานของพนักงาน คำนี้สัญญาต่อองค์กรอย่างต่อเนื่อง พนักงานที่มีความผูกพันต่อองค์กร จะมีแรงบันดาลใจที่จะทำงานอื่น ๆ นอกเหนือจากงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรในที่สุด

ฮอม (Hom. 2004 : Online) กล่าวว่า ความผูกพันต่อสถาบันของนักเรียน (Student's Institutional Commitment) หมายถึง นักเรียนมีความรู้สึกประทับใจ ฟังพอใจทุก ๆ ด้าน รู้สึกว่าเป็นเจ้าของ รับผิดชอบในคุณภาพของสถาบัน ทำให้สถาบันเป็นที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้มาเข้าศึกษาเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบันและอนาคต

อัจนรา ลิ้มวงศ์ทอง (2543 : 13) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์กรหรือสถาบัน หมายถึง ความรู้สึกในทางที่ดีของนักศึกษาที่มีต่อสถาบัน โดยแสดงออกในรูปของการกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสถาบัน ยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของสถาบัน มีความตั้งใจที่จะทำทุกอย่างเพื่อชื่อเสียงของสถาบัน และมีความปรารถนาที่จะเป็นสมาชิกของสถาบันต่อไป

ศุภวรรณ หล้าผาสุก (2550 : 27) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์กรเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการที่สมาชิกมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับองค์กร โดยแสดงความรู้สึกและพฤติกรรมออกมาในรูปของ ความศรัทธา ความเต็มใจที่จะทุ่มเทพลังใจและกายในการทำงานให้กับองค์กร ด้วยความจงรักภักดีและมุ่งมั่นที่จะเป็นสมาชิกขององค์กร

วชิระ ชาวหา (2534 : 27) กล่าวว่า ความผูกพันของนิสิตสถาบัน หมายถึง การที่นิสิตมีความรู้สึกและแสดงพฤติกรรมต่อสถาบันที่ตนเองอยู่ 3 ด้าน คือ 1) มีความศรัทธาและยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของสถาบัน 2) มีความตั้งใจและความพร้อมในการที่จะใช้ ความพยายามที่มีอยู่เพื่อสถาบัน 3) มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะคงอยู่เป็นนักศึกษาของสถาบันต่อไป

มาร์ช และแมนนารี (March and Mannari. 1977 : 57) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์กรว่า หมายถึง ระดับความมากน้อยของความรู้สึกเป็นเจ้าของ หรือความจงรักภักดีที่มีต่อองค์กร การยอมรับเป้าหมายขององค์กรและการประเมินองค์กรในทางที่ดี รวมทั้งเป็นลักษณะความตั้งใจที่ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ในการกระทำเพื่อประโยชน์ต่อองค์กร มีความปรารถนาที่จะอยู่กับองค์กรตลอดไป รวมทั้งระดับความมากน้อยของความรู้สึกเป็นเจ้าขององค์กร

มณฑนา มานะประสพสุข (2546 : 12) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์กรเป็นสภาวะความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อองค์กร โดยสามารถเห็นได้จากพฤติกรรมการทำงาน เช่น การทุ่มเทความพยายามให้กับการทำงานเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพ มีความเสียสละ จงรักภักดีต่อองค์กร ยอมรับในคุณค่าและเป้าหมายขององค์กร ส่งผลให้องค์กรเกิดความเจริญและพัฒนาจนบรรลุตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

แฟรงคลิน (Franklin. 1975 : 653) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์กร หมายถึง การตั้งใจที่จะยึดถือปฏิบัติตามปทัสถาน และกฎระเบียบขององค์กร และตั้งใจที่จะคงอยู่ในองค์กรต่อไป

เอทซ็อนนี่ (Etzioni. 1975 : 9) กล่าวว่า เมื่อบุคคลเข้าไปอยู่ในองค์กรจะเกิดความรู้สึกทั้งทางบวกและทางลบ ความรู้สึกในทางบวก เรียกว่า ความผูกพันต่อองค์กร ส่วนความรู้สึกทางลบเรียกว่า ความรู้สึกแปลกแยกหรือแยกตัวออกจาก ความผูกพันต่อองค์กรจึงเป็นการแสดงความรู้สึกอย่างแรงกล้าของบุคคลเมื่อเข้าไปอยู่ในองค์กรและรับเอาบรรทัดฐานขององค์กรเข้าไว้อย่างซึมซับ รวมทั้งแสดงตนเป็นฝ่ายขององค์กรอย่างเด่นชัด

ระพีพร เบญจาทิกุล (2540 : 11) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์กร หมายถึง การที่สมาชิกแต่ละคนในองค์กรมีความรู้สึกที่ดีต่อองค์กร มีความห่วงใยในความสำเร็จขององค์กร แสดงออกเป็นพฤติกรรมโดยการยอมรับเป้าหมายขององค์กร เต็มใจปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ และปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเป็นสมาชิกขององค์กรต่อไป

บัญชา นิมประเสริฐ (2545 : 7) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์กร คือขอบเขตของแต่ละคนที่แสดงให้เห็นถึงว่าเขาและเธอมีความเกี่ยวพันกับองค์กรอย่างไร และยังหมายถึงความตั้งใจที่จะไม่จากองค์กรไป

สิริรัตน์ ภาโนมัย (2544 : 11) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์กร เป็นการแสดงพฤติกรรมที่ดีต่อองค์กร บุคคลจะมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะคงอยู่ในองค์กร มีความเชื่อมั่นและความศรัทธาในค่านิยมขององค์กร พร้อมทั้งร่วมปฏิบัติงานให้กับองค์กรอย่างเต็มกำลัง ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

กรองทิพย์ นาควิเชตร (2549 : 28) กล่าวว่า พันธะผูกพันของนักศึกษา กับมหาวิทยาลัยเอกชน หมายถึง ความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัย และแสดงพฤติกรรม 3 ลักษณะ คือ 1) มีความพึงพอใจ เต็มใจที่จะเรียนรู้อย่างเต็มความสามารถ มีความภูมิใจศรัทธา และยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของมหาวิทยาลัย 2) มีความตั้งใจและความพร้อมในการที่จะใช้ความพยายามที่มีอยู่เพื่อประโยชน์และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย 3) มีความปรารถนาที่จะคงอยู่เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยนั้นต่อไป

จากความหมายของความผูกพันต่อองค์กรที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความผูกพันต่อโรงเรียน หมายถึง การที่นักเรียนมีความรู้สึกรัก พึงพอใจในโรงเรียนในด้านต่าง ๆ รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน มีความเชื่อมั่นยอมรับเป้าหมายของโรงเรียนด้วยความเต็มใจ แล้วมีความต้องการแสดงออกทางพฤติกรรมโดยกระทำสิ่งที่เป็นประโยชน์เพื่อโรงเรียน แม้ตอนศึกษาในโรงเรียน หรือสำเร็จการศึกษาแล้วก็ตาม และมีความปรารถนาที่จะสร้างชื่อเสียงในทางที่ดีเพื่อโรงเรียนต่อไป ซึ่งความผูกพันของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนโดยแสดงออกความรู้สึกและพฤติกรรมออกมา 3 ลักษณะ คือ ความศรัทธาต่อโรงเรียน ความทุ่มเทต่อโรงเรียน และความจงรักภักดีต่อโรงเรียน

ความสำคัญของความผูกพันต่อองค์กร

ศุภวรรณ หล้าผาสุก (2550 : 33) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์กร มีความสำคัญอย่างยิ่งมากต่อองค์กร โดยความผูกพันต่อองค์กรจะเปรียบเสมือนเป็นตัวกระตุ้นให้สมาชิกในองค์กรปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรเกิดความจงรักภักดีกับองค์กร ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานขององค์กร

มยุรี กมลมาตยากุล (2547 : 9) กล่าวว่า ความผูกพันของบุคคลต่อองค์กร มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อประสิทธิผลขององค์กรดังนี้

1. ความผูกพันของบุคคลกับองค์กร สามารถทำนายอัตราการคงอยู่ของบุคคลในองค์กรได้
2. ความผูกพันของบุคคลกับองค์กร เป็นแรงผลักดันให้เขามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดีกว่าผู้ที่ไม่มี ความผูกพันกับองค์กร และมีส่วนร่วมในองค์กรทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าขององค์กรด้วย
3. ความผูกพันของบุคคลกับองค์กร นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์กร จึงเป็นตัวบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพขององค์กร
4. ช่วยลดการควบคุมภายนอก เนื่องจากบุคคลมีความรักและมีความผูกพันต่อองค์กรนั่นเอง

นิวแมนและคณะ (Newman and Others. 1984 : 269 - 280) กล่าวว่า ความสำคัญของความผูกพันต่อสถาบันของนักศึกษาไว้ว่า

1. ความผูกพันต่อสถาบันของนักศึกษาจะสะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติทั่ว ๆ ไปของนักศึกษาที่มีต่อสถาบันในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ และการจัดประสบการณ์เพื่อการเรียนรู้ของสถาบัน
2. ความผูกพันต่อสถาบันไม่เพียงแต่จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักศึกษาที่แสดงออกในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในสถาบันเท่านั้น แต่ยังมีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับสถาบันในอนาคตด้วย ซึ่งจะเห็นได้จากการที่นักศึกษาได้แสดงออกถึงความตั้งใจใช้ความพยายามที่จะทำทุกอย่างเพื่อสถาบัน ความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะติดต่อสัมพันธ์กับสถาบันอย่างต่อเนื่องตลอดไป และการที่ศิษย์เก่าให้ความช่วยเหลือสนับสนุนต่อสถาบัน ความผูกพันต่อสถาบันของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับการที่ทำให้สถาบันเป็นที่ดึงดูดความสนใจของนักศึกษาให้มาเข้าศึกษาเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบันและอนาคต

สวณีย์ แก้วมณี (2549 : 12) กล่าวถึงความสำคัญของความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานว่า ความสามารถขององค์กรในการผลักดันให้พนักงานเกิดความผูกพันต่อองค์กรมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการบรรลุผลการปฏิบัติงานในระดับสูง และผลงานที่เป็นเลิศทางธุรกิจ ความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานจะอยู่คู่กับองค์กร และเป็นส่วนสนับสนุนให้เกิด

สรุปได้ว่า ความผูกพันต่อโรงเรียน มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อโรงเรียน เนื่องจากความผูกพันจะส่งผลให้นักเรียนมีความตั้งใจที่จะกระทำทุกอย่างเพื่อประโยชน์แก่โรงเรียน ให้การสนับสนุนช่วยเหลือโรงเรียนอันเป็นที่รักและผูกพัน ส่งผลให้โรงเรียนมีชื่อเสียงเจริญก้าวหน้า ซึ่งความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียนนั้นมีความสัมพันธ์กับการที่จะทำให้โรงเรียนเป็นที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้มาเข้าศึกษาเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบันและอนาคต

ความผูกพันของนักเรียนใน 3 ด้าน

จากแนวคิดของศุภวรรณ หล้าผาสุข (2550 : 35) กล่าวถึงความผูกพันต่อองค์กรว่า การที่บุคลากรมีความรู้สึกใน 3 ลักษณะ คือ 1) ความศรัทธา เป็นการยอมรับเป้าหมายและนโยบายขององค์กร 2) ความเต็มใจทุ่มเท ใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ทำเพื่อองค์กร 3) ความจงรักภักดี เป็นการตั้งใจอย่างแรงกล้าที่จะคงความเป็นสมาชิกขององค์กร ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดดังกล่าว คือความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียนในด้านความศรัทธา ความทุ่มเท และความจงรักภักดี มาเป็นตัวแปรตามในการศึกษาครั้งนี้ โดยมีผู้วิจัยให้ความหมายต่าง ๆ ไว้ดังนี้

ด้านความศรัทธาต่อองค์กร

กาญจนา ทรรพนันท์ (2547 : 8) กล่าวว่า ความศรัทธาต่อองค์กร หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่เป็นการแสดงการยอมรับเป้าหมายและค่านิยม

ปราโมทย์ บุญเลิศ (2545 : 8 - 9) กล่าวว่า ความศรัทธาต่อองค์กร หมายถึง ความรู้สึกที่ยอมรับและเห็นความสำคัญในการกิจหลักและเป้าหมายขององค์กรที่ตนทำงาน อยู่ และมีความภาคภูมิใจที่ได้ทำงานในองค์กรนั้น

ชนิดา เจริญเนื่อง (2547 : 6) กล่าวว่า ความศรัทธาต่อองค์กร หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็น ที่แสดงออกถึงความเชื่อถือ ยอมรับในเป้าหมายนโยบาย ตลอดจนค่านิยมและวัฒนธรรมขององค์กร

ศุภวรรณ หล้าผาสุข (2550 : 37) กล่าวว่า ความศรัทธาต่อองค์กร หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกถึงความเชื่อถือ ยอมรับในเป้าหมาย นโยบายการบริหารของโรงเรียน ตลอดจนความเชื่อมั่นต่อบรรยากาศการปฏิบัติงานในองค์กร

สรุปได้ว่า ความศรัทธาต่อโรงเรียน คือ ความรู้สึกของนักเรียนที่แสดงออกถึงความเชื่อถือ ยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของโรงเรียน มีความพึงพอใจเต็มที่ที่จะเรียนรู้อย่างเต็มความสามารถ ตลอดจนเชื่อมั่นต่อบรรยากาศการเรียนในโรงเรียน

ด้านความทุ่มเทต่อองค์กร

ปราโมทย์ บุญเลิศ (2545 : 8) กล่าวว่า ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามให้กับงาน หมายถึง ความรู้สึกที่ต้องการจะแก้ไขปัญหาของงานและเพิ่มความพยายามในการทำงาน เพื่อให้ภารกิจขององค์กรสำเร็จ และมีคุณภาพสูงสุด

กาญจนา ทรพณันท์ (2547 : 8) กล่าวว่า ความทุ่มเทต่อองค์กร หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพร้อมที่จะใช้ความพยายามที่มีอยู่เพื่อองค์กร มีความตั้งใจใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ในการปฏิบัติงานให้กับโรงเรียน โดยมีความตรงต่อเวลา มีความพยายามในการทำงาน มีความเสียสละที่จะทำงานเต็มที่ โดยคำนึงถึงคุณภาพของงานเป็นสำคัญ รวมทั้งการปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงชื่อเสียงของโรงเรียน ความเจริญก้าวหน้าและความสำเร็จของโรงเรียน

ศุภวรรณ หล้าผาสุข (2550 : 40) กล่าวว่า ความทุ่มเทต่อองค์กร หมายถึง ความรู้สึกที่มีความทุ่มเทตั้งใจในการปฏิบัติงานจะใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มที่ เสียสละ และตรงต่อเวลาในการทำงานเพื่อองค์กร ความทุ่มเทโดยการแสดงออกถึงความตั้งใจ เต็มใจและพร้อมที่จะใช้ความรู้ความสามารถและความพยายามในการปฏิบัติงานให้กับองค์กรด้วยความเสียสละ ตรงต่อเวลาและใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ในการทำงาน โดยคำนึงถึงคุณภาพของงาน ชื่อเสียงขององค์กรความเจริญก้าวหน้าและความสำเร็จขององค์กร

ภคินี ดอกไม้งาม (2546 : 8) กล่าวว่า ความทุ่มเทต่อองค์กร หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพร้อมที่จะใช้ความพยายามที่มีอยู่เพื่อองค์กร มีความตั้งใจที่จะใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ในการปฏิบัติงานให้กับโรงเรียน โดยมีความตรงต่อเวลา มีความพยายามในการทำงาน มีความเสียสละที่จะทำงานเต็มที่ โดยคำนึงถึงคุณภาพของงานเป็นสำคัญรวมทั้งการปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงชื่อเสียงของโรงเรียน

สรุปได้ว่า ความทุ่มเทต่อโรงเรียน คือ ความรู้สึกของนักเรียนที่แสดงออกถึงความตั้งใจและเต็มใจพร้อมในการที่จะใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่เพื่อประโยชน์และชื่อเสียงโรงเรียน

ด้านความจงรักภักดีต่อองค์กร

ศุภวรรณ หล้าผาสุข (2550 : 41) กล่าวว่า ความจงรักภักดีจะทำให้บุคลากรมีความเลื่อมใส เชื่อถือ ซื่อตรงและปรารถนาที่จะเป็นสมาชิกขององค์กร ภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งขององค์กร และพร้อมที่จะปกป้องชื่อเสียงขององค์กร โดยไม่คิดจะโยกย้ายหรือลาออกไปทำงานที่อื่น ซึ่งจะมีผลทำให้องค์กรมีความมั่นคงและประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

ชนิดา เจริญเนื่อง (2547 : 6) กล่าวว่า ความจงรักภักดีต่อองค์กร หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของพนักงานที่แสดงออกถึงความเลื่อมใส เชื่อถือ ซื่อตรง และมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะคงความเป็นสมาชิกของสถาบัน มีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสถาบันและพร้อมที่จะปกป้องชื่อเสียงของสถาบัน โดยไม่คิดจะย้ายหรือลาออกไปทำงานที่อื่น

กาญจนา ทรพพนันท์ (2547 : 8) กล่าวว่า ความจงรักภักดีต่อองค์กร หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่เป็นการแสดงออกถึงความตั้งใจอย่างแรงกล้าที่จะอยู่เป็นสมาชิกขององค์กร โดยมีความรู้สึกจงรักภักดีต่อโรงเรียนไม่คิดจะย้ายหรือลาออกไปทำงานที่อื่น

ปราโมทย์ บุญเลิศ (2545 : 8 - 9) กล่าวว่า ความจงรักภักดีต่อองค์กร หมายถึง ความรู้สึกรักและห่วงใยที่มีต่อองค์กร และพร้อมที่จะดำรงความเป็นสมาชิกในองค์กรไว้โดยไม่คิดจะโยกย้ายไปทำงานที่อื่น ความจงรักภักดีเสียสละและมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะรักษาสมาชิกภาพขององค์กรไว้ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อองค์กรนั้น เป็นการหล่อหลอมความรู้สึกและอารมณ์ของบุคคลที่มีต่อองค์กรซึ่งเป็นการรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรและพอใจในเป้าหมายขององค์กร ตลอดจนปรารถนาที่จะดำรงสภาพการเป็นสมาชิกขององค์กร และความรู้สึกที่ดีต่อสถานภาพและชื่อเสียงขององค์กร รวมถึงความรู้สึกว่างานที่ทำนั้นมีเกียรติและมีความมั่นคงสูง

สรุปได้ว่า ความจงรักภักดีต่อโรงเรียน คือ ความรู้สึกของนักเรียนที่แสดงออกถึงความเลื่อมใส เชื่อถือ เชื่อตรง มีความภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนและพร้อมที่จะปกป้องชื่อเสียง และมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะคงอยู่เป็นนักเรียนของโรงเรียนนี้ต่อไป

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์กร

จิรประภา อัครบวร (2549 : 2) กล่าวว่า จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า ตัวแปรสำคัญที่ทำให้คนผูกพันองค์กรมี 3 ประการคือ 1) พนักงานรู้สึกว่าตนมีความสำคัญ เป็นบุคคลสำคัญในองค์กร เช่น ผู้บังคับบัญชาทราบว่าตนมีความเชี่ยวชาญในทางใด 2) พนักงานได้มีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นในเรื่องที่สำคัญขององค์กร 3) มีความก้าวหน้าในงาน เรามักคิดว่าคำตอบแทนเป็นตัวแปรสำคัญในการสร้างความผูกพันของพนักงานต่อองค์กร แต่จากการศึกษาพบว่า คำตอบแทนไม่ใช่ตัวแปรสำคัญ เป็นเพียงพื้นฐานมากกว่า คำตอบแทนไม่ได้ทำให้คนผูกพันกับองค์กร สำหรับในต่างประเทศความผูกพันของพนักงานต่อองค์กรส่วนใหญ่อยู่ที่สัมพันธภาพระหว่างหัวหน้างานและผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน แต่การศึกษาในประเทศไทยตัวแปรเรื่องสัมพันธภาพของพนักงานในองค์กรยังไม่มี ความชัดเจน และมีส่วนที่เหลื่อมซ้อนกัน (Overlap)

บีลและโนเอล (Beal and Noel. 1980 : 3 - 5) ได้สรุปการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับความผูกพันต่อสถาบัน ได้แก่

1. คุณลักษณะของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วยความสามารถด้านวิชาการ ภูมิหลังของนักศึกษา ภูมิลำเนาและแรงจูงใจด้านการเงิน
2. คุณลักษณะของสภาพแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วยสภาพแวดล้อมทางวัตถุ และความเกี่ยวพันของนักศึกษาภายในสถาบัน

แฮคแมนและไดซินเยอร์ (Hackman and Dysinger. 1970 : 312) สรุปผลการวิจัยว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลหรือสัมพันธ์กับความผูกพันต่อสถาบันและการคงอยู่ของนิสิต ได้แก่ คุณลักษณะของตัวนิสิต และธรรมชาติของสภาพแวดล้อมภายในสถาบัน

เจมส์ จี มาร์ช และ เฮอเบิร์ต เอ ไชมอน (ธิดา พาหอม. 2544 : 137 ; อ้างอิงจาก James G March and Herbert A Simon. n.d.) กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างคนกับองค์กรไว้ว่า องค์กรและสมาชิกที่ทำงานในองค์กรจะมีความสัมพันธ์ในลักษณะแลกเปลี่ยนกัน แต่ละฝ่ายจะเรียกร้องและแสดงความต้องการต่ออีกฝ่ายหนึ่ง ในขณะเดียวกันก็จะให้บางสิ่งบางอย่างเป็นการตอบแทนการแลกเปลี่ยนขององค์กร คือ การมอบสิ่งจูงใจต่าง ๆ ให้แก่สมาชิกส่วนสมาชิกก็จะอุทิศความรู้ความสามารถของตนเป็นการตอบแทนความผูกพันต่อองค์กรจะเกี่ยวข้องกับความรู้สึกแห่งการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตลอดจนการมีส่วนร่วมในความสำเร็จขององค์กร

แอสติน (อัจฉรา ลิ้มวงศ์ทอง. 2543 : 11 ; อ้างอิงจาก Astin. 1977 : 30 - 46) ได้สรุปผลการวิจัยต่าง ๆ ไว้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลหรือมีความสัมพันธ์กับความผูกพันและการคงอยู่หรือการออกจากสถาบันก่อนสำเร็จการศึกษาของนิสิต ได้แก่ ภูมิหลังทางวิชาการ ภูมิหลังทางครอบครัว ความสามารถทางวิชาการ ปณิธานทางการศึกษา ลักษณะนิสัยในการศึกษาเล่าเรียน ความคาดหวังเกี่ยวกับสถาบันหรือวิทยาลัย และปัจจัยอื่น ๆ เช่น อายุ การได้รับความช่วยเหลือด้านการเงิน ความเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา และการแต่งงานของนิสิต

เลนนิ่ง ชัวเออร์ และบีล (Lenning, Sauer and Beal. 1980 : 11 - 15) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลเกี่ยวกับความผูกพันและการคงอยู่หรือการออกจากสถาบันของนิสิต ได้แก่ 1) คุณลักษณะของนิสิต 2) คุณลักษณะของสถาบัน 3) ความเหมาะสมระหว่างนิสิตกับสถาบัน และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับสถาบัน

นภาเพ็ญ โหมาศวิน (2533) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อองค์กร ได้แก่ ลักษณะบุคคล (อายุ สถานภาพสมรส ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในองค์กร) ลักษณะงาน (งานที่ทำทนาย โอกาสก้าวหน้า การมีส่วนร่วมในการบริหาร งานที่ติดต่อกับผู้อื่น) ประสพการณ์ที่ได้รับจากการทำงานในองค์กร (ทัศนคติของกลุ่มเพื่อนร่วมงานต่อองค์กร ความน่าเชื่อถือและพึงพาได้ขององค์กร ระบบพิจารณาความดีความชอบ และความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน)

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัย

1. เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา

ความหมายของเหตุจูงใจหรือแรงจูงใจ

อัจฉรา ลิ้มวงศ์ทอง (2543 : 13) กล่าวว่า เหตุจูงใจ หมายถึง ปัจจัย วิธีการ กระบวนการ หรือสิ่งเร้าที่ชักนำผลักดันและส่งเสริมให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตน

จุฑารัตน์ แดงโสภา (2549 : 11) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะหรือแรงกระตุ้นที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยมีปัจจัย วิธีการ กระบวนการหรือสิ่งเร้า ที่เป็นเหตุชักนำ เพื่อตอบสนองความต้องการของตน

สุวรรณี ยุวเมธาวิ (2547 : 8) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง กระบวนการที่เป็นเหตุ หรือ สิ่งเร้า แรงกระตุ้นที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อสนองความต้องการของตนเอง

ก๊อต (Good. 1973 : 375) กล่าวว่า เหตุจูงใจ หมายถึง กระบวนการเร้าและสนับสนุนให้บุคคลกระทำการกิจกรรมอย่างมีระบบ

สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์ (2541 : 18) กล่าวว่า เหตุจูงใจ หมายถึง สิ่งเร้า สิ่งจูงใจ หรือแรงกระตุ้นที่ทำให้บุคคล แสดงพฤติกรรมออกมาอย่างมีแนวทาง เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการ

สรุปได้ว่า เหตุจูงใจ หมายถึง สิ่งเร้า สิ่งจูงใจ หรือปัจจัยที่มีอิทธิพลที่ทำให้บุคคลแสดง พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ตนต้องการ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเหตุจูงใจ

ทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow's Hierachy of Needs)

มาสโลว์ (Maslow : Online) กล่าวว่า มนุษย์เราทุกคนต่างพยายามดิ้นรนเพื่อต่อสู้ สู้จุดมุ่งหมายของตนเอง แต่ เนื่องจากการที่มนุษย์มีความแตกต่างกัน ฉะนั้นการที่จะได้รับการตอบสนองถึงขั้นไหนย่อมขึ้นอยู่กับศักยภาพของแต่ละบุคคล

จากรูปแบบที่แสดงลำดับขั้นความต้องการพื้นฐานของมาสโลว์ สามารถแบ่งได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นระดับความต้องการ ปัจจัย พื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ ปัจจัย 4 อาหาร เครื่องนุ่งห่ม เสื้อผ้า ยารักษาโรค และที่อยู่อาศัย

ขั้นที่ 2 ความต้องการความมั่นคงและความปลอดภัย (Security and Safety Needs) เช่น ปราศจากการประทุษร้ายเหตุ การบาดเจ็บ การเจ็บป่วย เศรษฐกิจตกต่ำ การถูกข่มขู่จากบุคคลอื่น และการถูกโจรกรรมทรัพย์สิน เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ความต้องการทางสังคม (Social Needs) ได้แก่ ความต้องการการยอมรับการ เข้าเป็นสมาชิก การให้ความรัก การให้อภัย และความเป็นมิตร เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ความต้องการการยอมรับนับถือและเห็นว่าตนเองมีคุณค่าต่อสังคม (Esteem or Ego Needs) มาสโลว์ ได้ให้ความหมายไว้ 2 ประการ คือ

ประการที่ 1 ความต้องการการยกย่องนับถือ

ประการที่ 2 ความต้องการที่เกี่ยวกับการมีชื่อเสียง

ขั้นที่ 5 ความต้องการความสำเร็จ (Actualization Needs) เป็นความต้องการระดับ สูงสุดของมนุษย์ เป็นความพยายามของมนุษย์ที่จะให้บุคคลอื่นยอมรับนับถือตนเองร่วมกับ

มาสโลว์ได้กล่าวเน้นว่า ความต้องการต่าง ๆ เหล่านี้ต้องเกิดเป็นลำดับขั้น และจะไม่มี การ ข้ามขั้น ถ้าขั้นที่ 1 ไม่ได้รับการตอบสนอง ความต้องการในลำดับขั้นที่ 2-5 ก็ไม่อาจเกิดขึ้น ได้ การตอบสนองที่ได้รับในแต่ละขั้นไม่จำเป็นต้องได้รับทั้ง 100% แต่ต้องได้รับบ้างเพื่อจะได้ เป็นบันไดนำไปสู่การพัฒนาความต้องการในระดับที่สูงขึ้นในลำดับขั้นต่อไป

แนวความคิดในการนำทฤษฎีของมาสโลว์มาใช้

ทฤษฎีของมาสโลว์ สามารถนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการสร้างประสิทธิภาพในการจูงใจ ได้ โดยทำให้เราได้แก่ว่า ก่อนที่เราจะสามารถจูงใจบุคคลให้เกิดพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด นั้น เราได้คำนึงถึงลำดับขั้นของความต้องการของบุคคลเสียก่อนหรือไม่ เช่น ถ้าเราพยายามให้ คนมาใช้บริการท่องเที่ยว ในขณะที่คนนั้นยังไม่สามารถสนองความต้องการขั้นต่ำของตนเองได้ดี พอ เพราะรายได้ที่มีอยู่ยังต้องใช้จ่ายในการกินอยู่ในครอบครัวอันได้แก่ปัจจัยสี่ ซึ่งเป็น ความต้องการพื้นฐานของร่างกาย ถ้าเป็นเช่นนั้นการจูงใจก็คงไร้ผล ดังนั้นการจูงใจจึงต้องคำนึงถึง ความพร้อมของบุคคลด้วย ประสิทธิภาพของการจูงใจจึงขึ้นอยู่กับข้อสำคัญที่ว่า เราได้ทำการจูงใจได้ถูกช่วงจังหวะ หรือเหมาะสมกับเงื่อนไขหรือไม่

ทฤษฎีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของโรเจอร์

ทฤษฎีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของโรเจอร์ (สัวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2538 : 10 - 11 ; อ้างอิง Roger. 1979 : 13 - 20) ได้กล่าวถึงเหตุผลที่นักศึกษาผู้ใหญ่มาเรียน ดังนี้

1. แรงจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motive) จากการศึกษาพบว่า เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญในการทำให้ผู้ใหญ่แสวงหาความรู้โดยการเข้าศึกษาต่ออีกครั้ง โดยเฉพาะผู้ใหญ่วัย ตัน ซึ่งเหตุผลหนึ่งก็เพราะจะช่วยส่งเสริมโอกาสก้าวหน้าในอาชีพการงานที่ปฏิบัติอยู่ จากการ สืบรวจข้อมูลของสถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติในประเทศอังกฤษ (NIAE : National Institute of Adult Education) ปรากฏว่า ประมาณเกือบร้อยละ 10 ของนักศึกษาให้ข้อมูลว่า การเข้าเรียน ด้วยความมุ่งหวังเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการงานและอาชีพมั่นคง

2. แรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเอง (Self-Development) เป็นการสนองความต้องการส่วน บุคคลของผู้ใหญ่ โดยเฉพาะในด้านความรู้ทั่วไป หรืออาจเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่องานอดิเรก (Creative Hobby) จากข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจในประเทศอังกฤษ ซึ่งจัดทำโดย NIAE ปรากฏว่า นักศึกษาผู้ใหญ่มากกว่าร้อยละ 40 บอกเหตุผลในการเรียนว่า เพราะต้องการพัฒนา ศักยภาพของตนเองตามความสนใจให้มากขึ้น ซึ่งพบว่าผู้เรียนที่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจ ประเภทนี้จะเป็นหญิงมากกว่าชาย

3. แรงจูงใจด้านสังคม (Social Motive) กิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ ได้รับความสนใจ จากผู้เรียนค่อนข้างมาก ด้วยเหตุผลทางสังคม นักศึกษาเข้ามาเรียนเพื่อที่จะได้มีโอกาสพบ เพื่อนใหม่ รู้จักกับครูผู้สอน ตลอดจนบรรยากาศที่แปลกไปจากชีวิตประจำวัน และใน

4. แรงจูงใจด้านอื่น ๆ (Other Motives) สำหรับเหตุผลอื่น ๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ ได้แก่ ช่วยให้ได้รับโอกาสที่สอง (Second Change) สำหรับผู้ใหญ่ที่พลาดโอกาสในการเรียนจากระบบโรงเรียน บางคนอาจเข้ามาด้วยเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จัดให้มีขึ้นในสถาบันแห่งนั้น ทำให้เขาได้มีโอกาสเรียนรู้ สิ่งใหม่ ๆ รวมทั้งบรรยากาศอื่น ๆ ภายในสถาบันการศึกษานั้นก็มีส่วนส่งเสริมให้เขาเกิดความต้องการและสนใจเข้ามาสัมผัสและเรียนรู้กิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต

ทฤษฎีการจูงใจของแมคเคิลส์แลนด์ (McClelland's Motivation Theory)

เดวิด ซี. แมคเคิลส์แลนด์ (David C. McClelland : Online) ได้มีบทบาทช่วยในการพัฒนาการ จูงใจ โดยแบ่งการจูงใจตามความต้องการขั้นพื้นฐานของบุคคลเป็น 3 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 ความต้องการอำนาจ (The Need For Power)

แมคเคิลส์แลนด์ได้ค้นพบว่า บุคคลมีความต้องการการมีอำนาจเป็นอย่างมาก เพราะจะได้อาศัยการใช้อำนาจเพื่อสร้างอิทธิพลและควบคุมในการทำงาน

แบบที่ 2 ความต้องการความผูกพัน (The Need For Affiliation)

บุคคลมีความต้องการความผูกพันเป็นอย่างมาก แต่ละบุคคลชอบที่จะรักษาสัมพันธภาพที่ดีทางสังคม เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกยินดี มีความคุ้นเคยกัน เข้าใจกัน พร้อมทั้งจะเป็นที่พึงในการปลอบใจ ให้ความช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อเกิดความทุกข์ มีการติดต่อสัมพันธ์กันกับบุคคลอื่น อย่างเช่น เพื่อนสนิท

แบบที่ 3 ความต้องการความสำเร็จ (The Need For Achievement)

บุคคลมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะได้รับความสำเร็จมีความหวาดกลัวอย่างรุนแรงต่อการประสบความล้มเหลว และมีอารมณ์หงุดหงิดเมื่อได้รับความล้มเหลวหรือผิดหวัง และชอบการทำงานด้วยตนเองเสมอ

แมคเคิลส์แลนด์ได้พบว่า รูปแบบการจูงใจที่ทำให้เกิดความสำเร็จที่สุดคือ บุคคลที่ทำงานอยู่ในบริษัทขนาดเล็ก มีประธานบริษัทที่มีการจูงใจทำให้เกิดความสำเร็จได้สูงมาก แต่ในบริษัทที่มีกิจการขนาดใหญ่พบว่า หัวหน้าผู้บริหารมีการจูงใจทำให้เกิดผลสำเร็จในระดับปานกลางเท่านั้น

แนวคิดเกี่ยวกับเหตุจูงใจ

สว้างจิตร์ พัทธณีปกรณ์ (2541 : 23) กล่าวว่า เหตุจูงใจมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบุคคล เพราะการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคล จะต้องมิตสาเหตุแห่งการกระทำนั้น การเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลถือว่าเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งที่ได้รับแรงกระตุ้น หรือได้รับอิทธิพลจาก

เพ็ญพิมล คูศิริวิเชียร (2546 : 82 - 83) กล่าวว่า นักเรียนมีความมุ่งหวังเหตุจูงใจในการศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองและการนำเอาความรู้ตลอดจนทักษะต่าง ๆ ไปใช้ในแนวทางในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อเพื่อเลือกประกอบอาชีพในอนาคต การที่นักเรียนได้พิจารณาตัดสินใจด้วยตนเองจะทำให้เกิดความพึงพอใจ มีความตั้งใจ เชื่อมั่นในตนเอง และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้อย่างเต็มที่ ซึ่งจะส่งผลต่อทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียน

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (2525 : 19 - 20) กล่าวว่า เหตุจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน
4. สถานที่ตั้งของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือภูมิภาค
5. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

อัจฉรา ลีมวงษ์ทอง (2543 : 69) กล่าวว่า เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อสถาบัน ทั้งนี้เพราะผู้ที่เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามักจะเลือกสถาบันที่ทำให้ตนเองประสบความสำเร็จและภาคภูมิใจ นักศึกษาย่อมรู้ดีว่าตนเองมีความรู้ความสามารถและความคาดหวังในการศึกษาเพียงใด

จุฑารัตน์ แดงโสภา (2549 : 18) กล่าวว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อ จะประกอบด้วยความต้องการและเป้าหมายที่มีลักษณะผสมผสานกันหลายประการ ทั้งด้านความรู้ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านอาชีพ และเหตุผลส่วนตัวอื่น ๆ แล้วแต่สถานภาพของตนเองที่มีอยู่

สรุปได้ว่า เหตุจูงใจนั้นได้รับอิทธิพล หรือขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบุคคล ซึ่งส่งผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

เหตุจูงใจในการศึกษา แบ่งได้ 3 ด้าน ดังนี้ 1) ความมุ่งหวังในการศึกษาและการประกอบอาชีพ 2) การสนับสนุนจากบุคคลอื่น 3) เหตุผลส่วนตัว

2. ทักษะติดต่อโรงเรียน

นอร์แมน แอล มูน (Norman L. Munn. 1971 : Online) กล่าวว่า ทักษะติดต่อ คือ ความรู้สึก และ ความคิดเห็น ที่บุคคล มีต่อสิ่งของ บุคคล สถานการณ์ สถาบัน และข้อเสนอใด ๆ

อัจฉรา ลิ้มวงศ์ทอง (2543 : 17) กล่าวว่า ทศนคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อประสบการณ์ที่บุคคลได้รับทั้งในทางบวกหรือทางลบ หรือเฉย ๆ และมีความพร้อมที่จะแสดงออกในการตอบสนองต่อสิ่งนั้น ๆ ในลักษณะที่พอใจ ไม่พอใจ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ต่อต้าน หรือสนับสนุน เป็นต้น

สุนนา นรี วิเศษสุทธิชัย (2545 : 10) กล่าวว่า ทศนคติ คือ ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการปฏิบัติที่มีต่อสิ่งใด ๆ อันมีผลที่จะโน้มนำไปสู่การเปลี่ยนพฤติกรรมได้ทั้งบวก หรือ ลบ ขึ้นกับสิ่งที่ได้รับรู้ว่าเป็นไปในทางบวก หรือ ลบ

ธัญญะวีร์ ปรงประทีน (2549 : 30) กล่าวว่า ทศนคติ คือ แนวความคิด ความรู้สึกนึกคิดท่าที ของบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ สถานการณ์ ซึ่งเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมหรือประสบการณ์โดยตรงและได้รับการถ่ายทอดมาเกี่ยวกับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง สิ่งใดสิ่งหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ทำให้เกิดความรู้ ความเชื่อ ความรู้สึกที่ทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงออกตามความรู้สึกของตนในทางบวก หรือทางลบ โดยผู้รับรู้หรือผู้รู้สึกสามารถบอกได้ว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น

ฤมล กริชาพล (2541 : 16) กล่าวว่า ทศนคติ คือ สภาวะความพร้อมทางจิตใจซึ่งรวมทั้งความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ และแนวโน้มที่จะสนองตอบของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ และสถานการณ์ต่าง ๆ อาจจะเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้

ซิมบาโด และ เอบบีเซน (Zimbardo and Ebbesen. 1970 : Online) สามารถแยกองค์ประกอบของ ทศนคติ ได้ 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (The Cognitive Component) คือ ส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคล ที่เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทัวไปทั้งที่ชอบ และไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้ หรือคิดว่าสิ่งใดดี มักจะมี ทศนคติ ที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่หากมีความรู้มาก่อนว่า สิ่งใดไม่ดี ก็จะมี ทศนคติ ที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (The Affective Component) คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตาม บุคลิกภาพ ของคนนั้น เป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละบุคคล

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component) คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึก

จะเห็นได้ว่า การที่บุคคลมีทศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่างกัน ก็เนื่องมาจากบุคคลมีความเข้าใจมีความรู้สึกหรือมีแนวความคิดแตกต่างกันนั่นเอง ดังนั้นส่วนประกอบทางด้านความคิดหรือความรู้ความเข้าใจ จึงนับได้ว่าเป็นส่วนประกอบขั้นพื้นฐานของทศนคติและส่วนประกอบนี้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : Online) กล่าวถึงการเกิด ทศนคติ ว่า ทศนคติ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ (Learning) จากแหล่ง ทศนคติ (Source of Attitude) ต่าง ๆ ที่อยู่มากมาย และแหล่งที่ทำให้คนเกิด ทศนคติ ที่สำคัญคือ

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เขาเกิดทศนคติต่อสิ่งนั้นไปในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เกิดทศนคติต่อสิ่งนั้นไปในทิศทางที่เขาเคยมีประสบการณ์มาก่อน

2. การติดต่อสื่อสารจากบุคคลอื่น (Communication from others) จะทำให้เกิดทศนคติ จากการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ จากผู้อื่น ได้ เช่น เด็กที่ได้รับการสั่งสอนจากผู้ใหญ่จะเกิดทศนคติ ต่อการกระทำต่าง ๆ ตามที่เคยรับรู้มา

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models) การเลียนแบบผู้อื่นทำให้เกิด ทศนคติ ขึ้นได้ เช่น เด็กที่เคารพเชื่อฟังพ่อแม่ จะเลียนแบบการแสดงท่าชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งหนึ่งตามไปด้วย

4. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factors) ทศนคติ หลายอย่างของบุคคลเกิดขึ้นเนื่องจากความเกี่ยวข้องกับสถาบัน เช่น ครอบครัว โรงเรียน หรือหน่วยงาน เป็นต้น

สรุปได้ว่า ทศนคติ คือ ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และพฤติกรรมของบุคคลที่มีทั้งในทางบวก หรือในทางลบต่อบุคคล องค์กร สถาบัน สิ่งต่าง ๆ สถานการณ์ต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ตนได้รับว่าเป็นไปในทางบวก หรือทางลบ ซึ่งทศนคตินั้น เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งแหล่งทศนคติที่สำคัญ คือ 1.) ประสบการณ์ที่ตนได้รับ 2.) การได้รับข้อมูลข่าวสารจากผู้อื่น 3.) สิ่งที่เป็นแบบอย่าง 4.) สถาบัน องค์กรต่าง ๆ

3. ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

ออสแคมป์ (ชญาภาณท์ นวลสิงห์. 2547 ; อ้างอิงจาก Oskamps. 1984 : 174 - 177) ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ 3 นัย คือ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง สถานการณ์ที่ผลจากการปฏิบัติจริงได้เป็นไปตามบุคคลที่คาดหวังไว้

2. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความสำเร็จที่เป็นไปตามความต้องการ

3. ความพึงพอใจ หมายถึง การทำงานได้เป็นไปตามหรือสนองต่อคุณค่าของบุคคล

มอส (ประภาส เกตุแก้ว. 2546 : 11 ; อ้างอิงจาก Morse. 1953 : 27) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาวะจิตที่ปราศจากความเครียด ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของมนุษย์มีความต้องการ ถ้าความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วน ความเครียดก็จะ

กูด (Good. 1973 : 320) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง สภาพหรือระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลจากความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติของบุคคลต่อกิจกรรม

นิวคอมป์ (Newcomb. 1954 : 128) กล่าวว่า มนุษย์ได้รับความพึงพอใจแล้วจะแสดงออกในลักษณะพอใจ เห็นด้วย ทำให้อยากได้ อยากรู้อยากปฏิบัติ เมื่อเป็นเช่นนั้นสิ่งที่มีความพึงพอใจสภาพแวดล้อมสถาบัน ย่อมจะต้องมีความพยายามและสนใจที่จะเรียนยิ่งขึ้น เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียน

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกที่ดี มีความสุข ความต้องการหรือความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งหนึ่งที่ได้รับตามที่ได้อคาดหวังหรือได้รับมากกว่าที่ได้อคาดหวังไว้

นัยนา อ่างสันติกุล (รัตน ประเสริฐศรี. 2543 : 21 ; อ้างอิงจาก นัยนา อ่างสันติกุล. 2522 : 17) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า สภาพแวดล้อมวิทยาลัย คือ การรับรู้ถึงพฤติกรรมของสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหรือลักษณะใด ๆ ในวิทยาลัย ที่นักศึกษาสังเกตรับรู้ได้

เพ็ญพิมล คูศิริวิเชียร (2546 : 12) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของโรงเรียน ได้แก่ สภาพของห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด ห้องน้ำ โรงอาหาร บริการน้ำดื่ม สนามกีฬา บริเวณโรงเรียน ป้ายประกาศข่าวสาร

อรรณพ รักษมธูร์ (2526 : 6 - 7) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สภาพการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ และพัฒนาการทุกด้านของนักเรียน และครู เป็นต้นว่า ระบบการศึกษา ระบบการปกครอง กิจกรรมทุกอย่างในโรงเรียน โดยแบ่งสภาพแวดล้อมของโรงเรียนออกเป็น 7 ด้าน คือ 1) การเรียนการสอน 2) การบริหารงาน 3) การให้บริการนักเรียน 4) การจัดกิจกรรมนักเรียน 5) สังคมกลุ่มเพื่อน 6) อาคารสถานที่ และ 7) จริยธรรม

จิราพร รัตนคำ (2534 : 10) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมวิทยาลัย หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ภายในสถาบันที่กระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาของนักศึกษาให้สามารถพัฒนาตนเองไปสู่จุดหมายที่สถาบันกำหนดไว้ ซึ่งนักศึกษาสามารถรับรู้เพื่อทำให้เกิดความประทับใจหรือไม่ประทับใจได้

อรรถนพ คุณพันธ์ (2521 : บทคัดย่อ) กล่าวว่า องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทยไว้ 5 ประการ คือ สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับความประทับใจ สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับบรรยากาศในการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพื่อน สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับบรรยากาศในการบริหาร สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาคารสถานที่

ชินวัฒน์ นิเจนตร (2526 : 28 - 29) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมของโรงเรียน โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

1. สภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ หมายถึง อาคารสถานที่ สิ่งก่อสร้าง อุปกรณ์ต่าง ๆ

2. สภาพแวดล้อมทางสังคม หมายถึง การปฏิสัมพันธ์หรือการเกี่ยวข้องระหว่างบุคคลต่าง ๆ ภายในโรงเรียน

3. สภาพแวดล้อมทางจิต หมายถึง ลักษณะการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับองค์บุคคลต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นว่าสอดคล้องกับความคิดและความต้องการของเขาหรือไม่เพียงไร เช่น การรับรู้เกี่ยวกับเหตุผลระหว่างการกระทำของเขา กับผลที่ได้รับ

วชิระ ชาวหา (2534 : 14) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมสถาบัน หมายถึง พฤติกรรม เหตุการณ์ หรือคุณลักษณะใด ๆ ของสถาบันหรือมหาวิทยาลัยที่สังเกตได้ ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการรับรู้ด้านประสาทสัมผัสของทุกคนในสถาบันโดยเฉพาะนิสิต สภาพที่เป็นอยู่หรือสิ่งที่เกิดขึ้นต่าง ๆ เหล่านี้สามารถที่จะยืนยันและตรวจสอบได้จากการสังเกตอิสระ แบ่งออกเป็น สภาพแวดล้อมทางด้านเพื่อน สภาพแวดล้อมทางด้านการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมทางด้านการบริหาร และสภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 10 - 14) สภาพแวดล้อมภายในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง สภาพแวดล้อม 3 ชนิด คือ

1. สภาพแวดล้อมที่เป็นสิ่งไม่มีชีวิต เช่น อาคาร สถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ

2. สภาพแวดล้อมที่เป็นสิ่งมีชีวิต เช่น พืช สัตว์ และมนุษย์

3. สภาพแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น (ไม่รวมข้อ 1 และ 2) เช่น กลุ่มเพื่อน กิจกรรม นิสิตนักศึกษา ประเพณีการต้อนรับน้องใหม่ และระบบอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นต้น

สภาพแวดล้อมภายในสถาบันอุดมศึกษา มีความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนานิสิต นักศึกษามาก เพราะสภาพแวดล้อมที่มีความสมบูรณ์ คือ มีอาคารสถานที่ มีเครื่องมือดี และมีระบบงานดี ย่อมทำให้การพัฒนานิสิตนักศึกษาได้ผลดี และในทางตรงกันข้าม ถ้าสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี เช่น ไม่มีอาคารสถานที่ ไม่มีเครื่องมือที่ดี ไม่มีระบบงานที่ดี กิจกรรม นิสิตนักศึกษาที่ไม่มีคุณภาพ หรือการต้อนรับน้องใหม่ที่รุนแรง ทำให้น้องใหม่เกิดปัญหาทางด้านร่างกายและจิตใจ ย่อมทำให้การพัฒนานิสิตนักศึกษาไม่ดี

สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สภาพทั่วไป หรือคุณลักษณะใด ๆ ของโรงเรียนที่มองเห็นได้ ที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการรับรู้ด้านประสาทสัมผัสของทุกคนในโรงเรียนโดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนในโรงเรียน ซึ่งสภาพการต่าง ๆ สามารถยืนยันและตรวจสอบได้จากการสังเกต ซึ่งแบ่งออกเป็น 1) สภาพแวดล้อมทางด้านการเรียนการสอน 2) สภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่ 3) สภาพแวดล้อมทางด้านกิจกรรมและการบริการ

สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอน

มันเกียร์ติ โกศลนิตติวงศ์ (2527 : 19 - 20) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมด้านบรรยากาศการเรียนการสอน หมายถึง สภาพหรือบรรยากาศในการเรียนการสอน ได้แก่ พฤติกรรมผู้เรียน ผู้สอน วิธีสอน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา บรรยากาศในห้องเรียนเช่น หลักสูตร บทเรียน อุปกรณ์ และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดองค์ประกอบดังกล่าวนี้จะส่งเสริมให้นักศึกษาค้นพบทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ โดยได้รับประสบการณ์ตรงอันก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางวิชาการ ทักษะคิด บุคลิกภาพ คุณธรรม และพัฒนาจนถึงที่สุดของแต่ละคน

สุรพล เย็นจันทร์ (2543 : 20 - 21) กล่าวว่า ในด้านการเรียนการสอน ครูมีส่วนสำคัญอย่างมาก การสอนของครูแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับลักษณะของรายวิชา หรือ บุคลิกภาพของผู้สอนที่แตกต่างกัน

ชญาภาณท์ นวลสิงห์ (2547 : 22) กล่าวถึง สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอนว่า อาจารย์ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ประสิทธิภาพของสภาพแวดล้อมด้านตัวบุคคลเป็นตัวดึงดูดให้นิสิตมีความต้องการที่จะเรียนวิชานั้น ๆ ผู้สอนมีอิทธิพลอย่างมากที่จะทำให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้และไม่เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้ ผู้สอนมีความสามารถระดับมืออาชีพ นอกจากมีบทบาทเรื่องการสอนแล้ว ยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชมพันธ์ุ ฤกษ์ธร ณ อรุยา (2543 : 12-13) กล่าวว่า การสอน (teaching) หมายถึง พฤติกรรมของครูให้เกิดการเรียนรู้ ส่วนคำว่า การเรียน (learning) หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนในสถานการณ์การเรียนรู้ นักการศึกษานิยมเรียนรวมกันว่า “การเรียนการสอน” (instruction) ซึ่งหมายถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน หนังสือ ตำราเรียน การพูดของครู รายการ โทรทัศน์ โดยครูเป็นผู้จัดเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ การเรียนการสอนที่ดีจะต้องก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิผล ซึ่งเกิดจากตัวผู้เรียนเอง กระบวนการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้มี ดังนี้ 1) กระตุ้นความสนใจ 2) แจ้งให้ผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน 3) ทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว 4) นำเสนอบทเรียนอย่างกระจ่างชัดเจน 5) แนะนำการเรียน 6) กระตุ้นให้เกิดการปฏิบัติ 7) ให้ข้อมูลย้อนกลับ 8) ประเมินการปฏิบัติ 9) จัดให้มีการปฏิบัติที่หลากหลาย

สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอน คือ สภาพการ บรรยากาศในการเรียนการสอน ครู นักเรียน เนื้อหาวิชาที่สัมพันธ์กัน ทำให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าและความสำเร็จในการเรียนของนักเรียน

คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน

ชินวัฒน์ นิเจนตร (2526 : 78) กล่าวว่า ครูนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน เพราะเป็นผู้มีอิทธิพลต่อภาวะการณ์เรียนรู้และการเปลี่ยนแปลง

1. บทบาทในฐานะวิชาชีพ ครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในตัวเด็ก มีทักษะที่ดีในการสอน และมีความสามารถทางด้านเทคนิคของกระบวนการศึกษาเป็นแหล่งความรู้แก่เด็ก เป็นผู้นำของกลุ่ม และเป็นตัวแทนของสังคมได้

2. บทบาทส่วนตัว โดยธรรมชาติของตำแหน่งแล้ว ครูเป็นภาพแทนตัวพ่อแม่เด็ก เป็นเป้าหมายที่เด็กจะยึดเป็นตัวแทนแสดงความมั่นใจ ความก้าวร้าว และความมั่นคงทางอารมณ์ ครูจะพบความสำเร็จในอาชีพได้นานเท่าที่ตนยังสามารถให้ความอบอุ่นและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กและมีความรู้สึกจับใจต่อความต้องการของเด็ก

ชฎาภาณท์ นวลสิงห์ (2547 : 22) กล่าวว่า ผู้สอนต้องมีความเข้าใจในปัจจัยด้านต่าง ๆ ของนิสิตที่มาเรียน คือ 1) อิทธิพลด้านครอบครัวซึ่งมีบทบาททำให้นิสิตมีความต้องการที่จะมาเรียนและมีส่วนสนับสนุนด้านการเงินหรือ ครอบครัวที่มีความพร้อมด้านเศรษฐกิจนิสิตจะไม่มีปัญหาเรื่องค่าเล่าเรียนทำให้การเรียนประสบผลสำเร็จมากขึ้น 2) ภาวะความตึงเครียดของนิสิต ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยตรงกับตัวนิสิตมีผลทำให้นิสิตไม่มีความต้องการที่จะเรียน รู้สึกเบื่อเกิดภาวะตึงเครียดให้กับผู้สอนและผู้เรียนเอง 3) ความเป็นตัวของตัวเองของนิสิต ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นบุคลิกลักษณะของบุคคล บทบาทของผู้สอนที่จะช่วยให้ นิสิตประสบผลสำเร็จทางการเรียนนั้นเป็นเรื่องที่ต้องทำความเข้าใจปัจจัยพื้นฐานทั้ง 3 ด้าน

พระธรรมปิฎก ป.อ. ปยุตโต (2541 : 63 - 65) ได้ให้ความหมายของผู้สอนว่า หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สั่งสอน ให้การศึกษาแก่ผู้อื่น ฟังประกอบด้วยคุณสมบัติและประพฤติปฏิบัติ ดังนี้

1. ครูเป็นกัลยาณมิตร คือ ประกอบด้วยองค์คุณของกัลยาณมิตร หรือกัลยาณมิตรธรรม 7 ประการ คือ

1.1 ปิโย น่ารัก คือ มีเมตตากรุณา ใส่ใจคนและประโยชน์ของเขา เข้าถึงจิตใจ สร้างความรู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง ชักชวนใจผู้เรียนให้อยากเข้าปรึกษาสอบถาม

1.2 ครุ น่าเคารพ คือ เป็นผู้หนักแน่น ถือหลักการเป็นใหญ่ และมีความประพฤติสมควรแก่ฐานะ ทำให้เกิดความรู้สึกยกย่อง เป็นที่พึ่งได้และปลอดภัย

1.3 ภาวนีโย น่าเจริญใจ คือ มีความรู้จริง ทรงภูมิแท้จริง และเป็นผู้ฝึกฝนอยู่เสมอ เป็นที่น่ายกย่องความเอาอย่าง ทำให้ศิษย์เอยอ้างและรำลึกถึงด้วยความซาบซึ้ง มั่นใจและภาคภูมิใจ

1.4 วัตตา รู้จักพูดให้ได้ผล คือ รู้จักชี้แจงให้เข้าใจ รู้ว่าเมื่อไรควรพูดอะไร อย่างไร คอยให้คำแนะนำว่ากล่าวตักเตือน เป็นที่ปรึกษาที่ดี

1.5 วาจนักขโมย อดทนต่อถ้อยคำ คือ พร้อมที่จะรับฟังคำปรึกษา ชักถามแม้จุกจิก ตลอดจนคำล่วงเกินและคำตักเตือนวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ อดทนฟังได้ ไม่เบือนหน้า ไม่เสียอารมณ์

1.6 คัมภีร์วินัย จะ กะถัง กัตตา แกลงเรื่องล้าลึกได้ คือ กล่าวชี้แจงเรื่องต่าง ๆ ที่ยุ่งยากลึกซึ้งให้เข้าใจได้ และสอนศิษย์ให้ได้เรียนรู้เรื่องราวที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

1.7 โน จัญฐาเน นิโยชเย ไม่ชักนำไปในฐานะที่ไม่ควร คือ ไม่ชักจูงไปในทางที่เสื่อมเสียหรือเรื่องเหลวไหลไร้สาระ

2. ตั้งใจประสิทธิริทความรู้ โดยตั้งตนอยู่ในธรรมของผู้แสดงธรรมที่เรียกว่า ธรรมเทศก ธรรม 5 ประการ

2.1 อนุปฺพฬิกถา สอนให้มีขั้นตอนถูกลำดับ คือ แสดงหลักธรรม หรือเนื้อหาตามลำดับความง่ายยากลุ่มลึก มีเหตุผลสัมพันธ์ต่อเนื่องไปโดยลำดับ

2.2 ปริยายทสฺสาวิ จับจุดสำคัญมาขยายให้เข้าใจเหตุผล คือ ชี้แจง ยกเหตุผลมาแสดง ให้เข้าใจชัดในแต่ละแง่แต่ละประเด็น อธิบายยกย่องไปต่าง ๆ ให้มองเห็นกระจ่างตามแนวเหตุผล

2.3 อนุทฺยา ตั้งจิตเมตตาสอนด้วยความปรารถนาดี คือ สอนเข้าด้วยจิตเมตตา มุ่งจะให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสอน

2.4 อนุทฺยาสันตร ไม่มีจิตเฟื่องเล็งมุ่งเห็นแก่อาภิส คือ สอนเขามีไม้มุ่งที่สิ้นจาง

2.5 อนุปฺหัจจ วาจจิตตฺโร ไม่กระทบตนและผู้อื่น คือ สอนตามหลักเนื้อหา ไม่แสดงธรรม ไม่ยกตน ไม่เสียดสีข่มขู่ผู้อื่น

3. ครูมีลีลาครบทั้งสี่ ครูที่สามารถมีลีลาของนักสอน ดังนี้

3.1 สันทสฺสนา ชีให้ชัด สอนอะไรก็ชี้แจงแสดงเหตุผล แยกแยะอธิบายให้เข้าใจ ดังจูงมือไปให้เห็นกับตา

3.2 สมาทปนา ชักชวนให้ปฏิบัติ คือ สิ่งใดควรทำ ก็บรรยายให้มองเห็น ความสำคัญและซาบซึ้งในคุณค่า เห็นสมจริง จนผู้ฟังยอมรับ อยากลงมือทำ หรือนำไปปฏิบัติ

3.3 สมุตเตชนา เราให้กล้า คือ ปลุกให้คิดค้น เกิดความกระตือรือร้น มีกำลังใจ แข็งขัน มั่นใจที่จะทำใหสำเร็จ ไม่กลัวเหน็ดเหนื่อยหรือยากลำบาก

3.4 สัมปหังสนา ปลุกให้ร่าเริง คือ ทำบรรยากาศให้สนุกสนานขึ้น แจ่มใส เบิกบาน ใจให้ผู้ฟังชุ่มชื่น มีความหวัง มองเห็นผลดีและทางสำเร็จ

4. ครูมีหลักตรวจสอบถาม เมื่อกล่าวอย่างรวบรัดที่สุด ครูอาจตรวจสอบตนเอง ด้วยลักษณะการสอนของพระบรมครู 3 ประการ คือ

4.1 สอนด้วยความรู้จริง ทำได้จริงแล้วจึงสอนเขา

4.2 สอนอย่างมีเหตุผล ให้เขาพิจารณาเข้าใจแจ่มแจ้งด้วยปัญญาของเขาเอง

4.3 สอนให้ได้ผลจริง สำเร็จความมุ่งหมายของเรื่องที่สอนนั้น ๆ เช่น ให้เข้าใจ ได้จริง เห็นความจริง ทำได้จริง นำไปปฏิบัติได้ผลจริง เป็นต้น

5. ครูทำหน้าที่ครูต่อศิษย์ คือ ปฏิบัติต่อศิษย์โดยอนุเคราะห์ตามหลักธรรมเสมือนเป็น ทิศเบื้องขวา ดังนี้

- 5.1 แนะนำฝึกอบรมให้เป็นคนดี
- 5.2 สอนให้เข้าใจแจ่มแจ้ง
- 5.3 สอนศิลปวิทยาให้สิ้นเชิง
- 5.4 ส่งเสริมยกย่องความดีงามความสามารถให้ปรากฏ
- 5.5 สร้างเครื่องคุ้มภัยในสารทิศ คือ สอนฝึกศิษย์ให้วิชาเลี้ยงชีพได้จริง

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2540 : 124 - 128) กล่าวถึงปัจจัยด้านตัวครู (The teacher variables) ว่าผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทที่สำคัญในการเรียนการสอน ซึ่งควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความมั่นใจในตนเอง (Self - confidence)
2. มีทักษะส่วนบุคคล (Interpersonal skills) ผู้สอนควรมีความสามารถในการกระตุ้น ความสนใจและควบคุมพฤติกรรมของกลุ่มผู้เรียนได้
3. มีความรู้ในวิชาที่สอน (Knowledge of subject) ผู้สอนภาษาอังกฤษควรเป็นผู้ที่มีความรู้และพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี
4. มีความขยันหมั่นเพียร (Diligence)

ด้านเนื้อหาหลักสูตรและเนื้อหาวิชา

นิรมล ศตวุฒิ (2543 : 1) ได้กล่าวสรุปความหมายของหลักสูตรไว้ว่า

1. หลักสูตร เป็นที่รวมเนื้อหาวิชาที่วางแผนไว้ ในแง่นี้ หลักสูตร หมายถึง รายวิชาที่ ออกแบบไว้สำหรับสอนผู้เรียนซึ่งเนื้อหาที่เป็นความรู้ เป็นกระบวนการและเป็นทักษะ โดยเน้นให้ ผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหาและมีการวัดผลหลังการสอน ส่วนวิธีสอนอาจจะไม่เป็นส่วนหนึ่งของ หลักสูตร ดังนั้นความหมายของหลักสูตรในแง่นี้เป็นความหมายอย่างแคบ เพราะคุณค่าของ ประสบการณ์จะไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร และหลักสูตรในความหมายนี้มีลักษณะคงที่ (static) ไม่เคลื่อนไหว

2. หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่โรงเรียนเป็นผู้นำทางให้เกิดความ เรียนรู้ หลักสูตรในความหมายนี้ครอบคลุมถึงประสบการณ์ทั้งหมดที่โรงเรียนรับผิดชอบ จัดเพื่อให้ผู้เรียนการเรียนรู้ ไม่ว่าประสบการณ์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งของแผนที่เกิดขึ้นในโรงเรียน แม้ว่าประสบการณ์นั้นจะไม่ได้วางแผนไว้ก่อนในเอกสารหลักสูตร เช่น การสอนให้นักเรียนรู้จัก เข้าแถวตามลำดับการมาก่อนหลังเวลาซื้อของ การสอนให้พูดคำสุภาพกับเพื่อน เป็นต้น ความหมายของหลักสูตรในแง่นี้เป็นความหมายในลักษณะกว้าง และมีลักษณะเคลื่อนไหว

รัชนี้ โปไฟฟ้า (2546 : 20) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนหรือแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ถ้าไม่มีหลักสูตร ผู้สอนจะไม่มีหลักยึดในการสอน ไม่มีทิศทาง นั่นคือ ไม่รู้วิธีดำเนินการ ไม่รู้ว่าจะวัดผลวิธีใด และที่สำคัญที่สุด คือ ไม่รู้ว่าคุณลักษณะของผู้เรียนที่คาดหวังจะเป็นอย่างไร ดังนั้นผู้สอนจึงต้องศึกษาหลักการ จุดหมาย โครงสร้างและจุดเน้นของหลักสูตร ตลอดจนคุณลักษณะของผู้เรียนที่คาดหวัง พร้อมทั้งระเบียบวิธีการวัดผลประเมินผล ให้เข้าใจชัดเจนก่อนจะวางแผนการสอน

สังัด อุทรานันท์ (2532 : 211 - 212) กล่าวว่า ลักษณะหลักสูตรที่ดี ต้องมีลักษณะดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรควรตั้งอยู่บนรากฐานทางการศึกษาอย่างถูกต้อง ได้แก่ พื้นฐานทางปรัชญา จิตวิทยา สังคมวิทยา และธรรมชาติของความรู้ และต้องตั้งบนรากฐานของความจริงและสามารถนำไปปฏิบัติได้
2. สอดคล้องกับความต้องการของสังคม สามารถสนองความต้องการของสังคมและประเทศชาติ โดยมุ่งให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของส่วนรวมและเสียสละ มีความรู้สึกภาคภูมิใจในประเทศชาติ สามารถที่จะสร้างเสริม และมีศรัทธาในการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีองค์พระมหากษัตริย์เป็นประมุข และเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะพลเมืองดีของชาติ
3. สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย
4. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดีจะต้องมุ่งสร้างเสริมค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม
5. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี มุ่งสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้มีความเจริญงอกงามทางสติปัญญา มีทักษะในอาชีพ มีคุณธรรม มีวินัยทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง

สภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่

สภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่ หมายถึง สภาพโรงเรียน อาคารเรียน ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ สื่อการเรียนการสอน โรงอาหาร ร้านค้า ที่นั่งพักผ่อน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในโรงเรียน มีผู้วิจัยได้ให้ความหมายและกล่าวถึงความสำคัญเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่ ดังนี้

ชญาภาณท์ นวลสิงห์ (2547 : 10) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่ หมายถึง ลักษณะสภาพการณ์ที่เกี่ยวกับอาคารสถานที่ในมหาวิทยาลัย ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนานิสิต การเรียนการสอนและจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงอาหาร ร้านค้า ที่นั่งพักผ่อน การตกแต่งสถานที่และสภาพความปลอดภัย ความสะอาดของสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ รวมถึงครุภัณฑ์ประกอบอาคารที่ใช้ในมหาวิทยาลัย

อัจฉรา สุขารมณและพรณี บุญประกอบ (2542 : 33) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมด้านสถานที่ที่มีผลต่อการรับรู้และพัฒนาในด้านต่างๆ ของนิสิตในมหาวิทยาลัย ถ้านิสิตเห็นว่าสภาพแวดล้อมสบายและเหมาะสมก็จะก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อสถาบัน โดยจะมีความพยายามตั้งใจศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ อยู่ในสถาบันต่อไปจนสำเร็จการศึกษา

พระมหาวรเชษฐ รมจันทร์อินทร์ (2547 : 18) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน สื่อการเรียนการสอนจึงควรมีหลากหลาย มีลักษณะเป็นสื่อประสมที่น่าสนใจ ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว โดยผู้สอนต้องสามารถเลือกใช้ปรับและจัดการการใช้สื่อต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาของเรื่องที่เรียน นับตั้งแต่สื่อพื้นฐานใกล้ตัวผู้เรียน เช่น สื่อของจริง วีดิทัศน์ ฯลฯ

ชูดิรัตน์ เจริญสุข (2545 : 43) กล่าวว่า ปัจจุบันสื่อการเรียนการสอนมีบทบาทในการสอน ครูซึ่งเคยเป็นศูนย์กลางของการเรียนถูกกลดบทบาทลง เปลี่ยนมาให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนแทน นักเรียนจึงมีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง มีโอกาสร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง สิ่งหนึ่งที่จะเป็นตัวกลางให้ครูถ่ายทอดความรู้เจตคติ และทักษะไปยังผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ สื่อการสอนนั่นเอง

พระมหาสุรวิทย์ มั่นหมาย (2548 : 27) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมในการเรียน การจัดการเรียนการสอนและการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน การนำสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนมาใช้ได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญ ส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังรวมไปถึงอาคารสถานที่ห้องสมุดและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนด้วย

กาญจนา ภาสุรพันธ์ (วิจิตร วรุตบางกูร. 2524 : 45 ; อ้างอิงจาก กาญจนา ภาสุรพันธ์ 2531 : 40) กล่าวว่า นักการศึกษาทั่วไปยอมรับกันว่า ครูไม่ใช่ตัวจักรสำคัญที่จะสร้างความเจริญเติบโตทุกด้านให้แก่เด็กเพียงอย่างเดียว อาคารเรียนและสภาพของโรงเรียนก็มีส่วนเสริมสร้างความเจริญงอกงามให้แก่เด็กอยู่มาก เพราะการตกแต่งอาคารสถานที่และบริเวณให้มีส่วนเกื้อกูลต่อการเรียนรู้ของเด็ก จะช่วยให้เด็กเกิดความสดชื่น ร่มเย็น เป็นแรงจูงใจให้อยากมาโรงเรียน มีความรัก ห่วงแหน และภาคภูมิใจในโรงเรียน ลักษณะเช่นนี้จะช่วยหล่อหลอมพฤติกรรมของเด็กได้

อาคารโรงเรียนที่ดีควรมีองค์ประกอบต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เป็นต้นว่า ขนาด รูปร่าง รูปลักษณะ วัสดุอุปกรณ์ สี แสง ทิศนัยภาพ ทิศทางลม การจัดระเบียบภายในอาคาร เป็นต้น ยังมีองค์ประกอบที่สำคัญนอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วคือ สุขลักษณะ ความปลอดภัย ความสดชื่น ความสุขสบายและอบอุ่น บรรยากาศที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และความรักใคร่สามัคคี และวิถีทางในการดำเนินชีวิตของผู้ใช้บริการ เช่น ความเจริญเติบโต ความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า

สภาพแวดล้อมทางด้านกิจกรรมและการบริการ

สภาพแวดล้อมทางด้านกิจกรรมและการบริการ หมายถึง สภาพการและความต้องการที่จะให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น ความสามารถและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการให้บริการของโรงเรียน ได้ผู้วิจัยกล่าวถึงสภาพแวดล้อมทางด้านกิจกรรมและการบริการไว้ดังนี้

อารี ศรีสม (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2526 : 48 ; อ้างอิงจาก อารี ศรีสม. 2545 : 11) กล่าวว่า ความหมายของกิจกรรมเสริมหลักสูตรในสถานศึกษา คำว่า “กิจกรรมนักเรียน” มีชื่อเรียกแตกต่างกันไปทั้งในภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ สำหรับประเทศไทย อาจเรียกว่า “กิจกรรมเสริมหลักสูตร” หรือ “กิจกรรมนอกหลักสูตร” แต่ในปัจจุบัน เรียกว่า “กิจกรรมนักเรียน”

อารี ศรีสม (2545 : 12 - 14) กล่าวว่า กิจกรรม คือ กิจกรรมนักเรียนที่เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างหลักสูตร ที่มุ่งพัฒนาบุคลิกภาพ การปรับตัว ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีของการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โดยมีการสำรวจตนเองในด้านความถนัดและความสนใจของนักเรียนแต่ละคน และจัดความสนใจของนักเรียนแต่ละคน และจัดความสนใจของนักเรียน โดยนักเรียนและเพื่อนนักเรียน ซึ่งโรงเรียนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกและควบคุมดูแลให้เป็นไปตามระเบียบของโรงเรียน โดยจัดนอกเวลาเรียนวิชาต่าง ๆ และไม่มีหน่วยการเรียนหรือคะแนน

การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดให้แก่ นักเรียน เพราะการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนรอบด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ทั้งยังช่วยเสริมสร้างให้การเรียนรู้ตามหลักสูตรสมบูรณ์ยิ่งขึ้น การเรียนการสอนในห้องเรียนส่วนใหญ่มุ่งเน้นเนื้อหาวิชา หรือการพัฒนาด้านสติปัญญาเป็นสำคัญ แต่การดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปกติสุขนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาด้านสังคมและด้านอื่น ๆ ควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้ผลผลิตจากระบบโรงเรียนได้พัฒนารอบด้าน เป็นกำลังคน ที่สมบูรณ์และมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขจึงจำเป็นต้องจัด “กิจกรรมเสริมหลักสูตร”

กรกช อัตตวิริยะนุภาพ (2549 : 36 - 55) และ รุ่งทิพย์ กุลวงศ์ (2544 : 28 - 31) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในกิจกรรมนักศึกษา ส่งผลให้นักศึกษาได้เรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาและอาจารย์น่าจะมีอิทธิพลต่อความผูกพันของนักศึกษา กับมหาวิทยาลัย

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2542 : 122 - 124) กล่าวว่า เมื่อนักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรม นอกจากจะเป็นโอกาสในการพัฒนาตนเองแล้ว ยังช่วยให้นักศึกษาได้ค้นหาอาชีพ งานอดิเรก

กาญจนา ภาสุรพันธ์ (2531 : 31) กล่าวว่า การบริการ คือ การช่วยเหลือนักศึกษาให้ได้รับประโยชน์จากการศึกษาในสถานศึกษาอย่างเต็มที่ การบริการต่าง ๆ ที่สถานศึกษาควรจะต้องจัดให้มีขึ้น มีดังนี้ 1) บริการห้องสมุด 2) บริการแนะแนว 3) บริการสุขภาพ 4) บริการอาหารกลางวัน และ 5) บริการร้านค้าหรือสหกรณ์โรงเรียน

4. สัมพันธภาพในโรงเรียน

สัมพันธภาพในโรงเรียน หมายถึง ความสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ ในโรงเรียน ซึ่งแบ่งเป็น สัมพันธภาพกับอาจารย์ และสัมพันธภาพกับเพื่อน

เพ็ญพิมล คูศิริวิเชียร (2546 : 85) กล่าวว่า การที่นักเรียนมีเพื่อนที่ดี ไว้วางใจได้ มีอาจารย์ที่เป็นแบบอย่างที่ดี ให้ความรักความเข้าใจนักเรียน ย่อมเป็นการสร้างความรัก ความสุข ความปลอดภัย และความผูกพันให้เกิดขึ้นกับนักเรียนทำให้นักเรียนมีกำลังใจ มีความตั้งใจที่จะศึกษาเล่าเรียน

อัจฉรา ลิ้มวงศ์ทอง (2543 : 71) ถ้านักศึกษามีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคลากรในสถาบัน และสามารถปรับตัวให้เข้ากันหรือผสมกลมกลืนกับแนวคิด ความเชื่อ ค่านิยมและแนวปฏิบัติร่วมกันในสังคมของสถาบัน นักศึกษาจะได้รับการยอมรับและการสนับสนุนช่วยเหลือจากสังคม ซึ่งทำให้นักศึกษาเกิดความผูกพันและต้องการที่จะคงอยู่ในสถาบันต่อไปจนสำเร็จการศึกษา

สัมพันธภาพกับอาจารย์

สัมพันธภาพกับอาจารย์ หมายถึง การที่นักเรียนมีการติดต่อปรึกษากับอาจารย์ในโรงเรียน โดยการพบปะ พูดคุย รับฟังความคิดเห็น ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน มีผู้วิจัยได้กล่าวถึงสัมพันธภาพกับอาจารย์ไว้ดังนี้

กฤษฎา ทรงเจียรพานิช (2549 : 7) กล่าวว่า สัมพันธภาพกับอาจารย์ คือ การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียนและการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียนที่แสดงออกแล้วมีผลทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน นักเรียนเกิดความสนใจ และต้องการที่จะเรียน ดังนี้

1. การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ได้แก่ การเคารพเชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสั่งสอนและคำชี้แนะของครู ช่วยเหลืองานของครูที่ตนสามารถทำได้ ขอคำแนะนำจากครูเมื่อประสบ

2. การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ได้แก่ การคำนึงถึงความรู้สึกและความต้องการของนักเรียน เข้าใจและเห็นอกเห็นใจ ยอมรับฟังความคิดเห็นกันและให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน การให้ความรัก ความเอาใจใส่ ยอมรับความคิดเห็น ให้คำปรึกษา ชี้แนะแก่นักเรียน ทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัวเมื่อนักเรียนมาปรึกษา

ไรอัน (Ryan. 1960 : 278) กล่าวว่า ลักษณะของครูที่ดีอย่างหนึ่งคือ การมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน เช่น มีความเข้าใจนักเรียน แสดงความเป็นเพื่อน ช่วยเหลือปัญหาส่วนตัวเช่นเดียวกับปัญหาการเรียน ยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำงานดี ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของนักเรียน ส่งเสริมและให้กำลังใจนักเรียน

อรนุช ต้นสิทธิ์ (2542 : 38) กล่าวว่า ครูกับนักเรียนมีความสัมพันธ์กันดีเท่าไร นักเรียนจะสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ได้มาก ความศรัทธาที่นักเรียนให้แก่ครู จะช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน จะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

วชิระ ขาวหา (2534 : 102 - 104) กล่าวว่า สัมพันธภาพกับอาจารย์ คือ การที่นิสิตมีการติดต่อกับอาจารย์ในสถาบัน โดยการพบปะ พูดคุย และช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน

กรองทิพย์ นาควิเชตร (2549 : 196) กล่าวว่า พฤติกรรมการมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อพันธะผูกพันของนักศึกษา กับมหาวิทยาลัยเอกชน โดยมีอิทธิพลส่งผ่านพัฒนาการทางวิชาการของนักศึกษา แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์เป็นคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความสำคัญต่อพันธะผูกพันกับมหาวิทยาลัยเอกชน อธิบายได้ว่า การที่นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ มีการติดต่อ พบปะ พูดคุย และช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน จึงได้รับคำแนะนำที่ดีจากอาจารย์ ทำให้ผลการเรียนดี และนักศึกษาสามารถดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างราบรื่น

สัมพันธภาพกับเพื่อน

สัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึง การที่นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อน มีความสนิทสนมช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความสามัคคีกลมเกลียวกัน เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นสามารถให้คำปรึกษาแนะนำทั้งในเรื่องงานและเรื่องส่วนตัวด้วยความจริงใจ มีผู้วิจัยได้กล่าวถึงสัมพันธภาพกับอาจารย์ไว้ดังนี้

กรองทิพย์ นาควิเชตร (2549 : 195) กล่าวว่า พฤติกรรมการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน นักศึกษามีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมเชิงบวกต่อพันธะผูกพันของนักศึกษา กับมหาวิทยาลัยเอกชน แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาเป็นคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความสำคัญต่อการสนับสนุนให้เกิดพันธะผูกพันกับมหาวิทยาลัย อธิบายได้ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายที่มีความยึดโยงกับเพื่อนวัยเดียวกัน เมื่อ

กฤษฎา ทรงเจียรพานิช (2549 : 7) กล่าวว่า สัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่แสดงออกต่อกันแล้วมีผลทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ และต้องการที่จะเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนม การชักชวนให้เลื่อกเรียนด้วยกัน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

พระมหาประยูร สุยะใจ (2548 : 8) กล่าวว่า สัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนิสิตและเพื่อนที่ปฏิบัติต่อกันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน ความห่วงใยซึ่งกันและกัน การแสดงความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และการทำกิจกรรมร่วมกันด้วยความเต็มใจ เพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี

วรสิริ ลิขิตวงศ์ (2547 : 86) กล่าวว่า สัมพันธภาพนักเรียนกับเพื่อน เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีปัญหาการเรียนน้อย เวลาเรียนในห้องเรียนมีความสุข เพราะการที่มีความสัมพันธ์ดีกับเพื่อน ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน รู้จักอบอุ่นเมื่ออยู่ในห้องเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

วชิระ ขาวหา (2534 : 235) กล่าวว่า การที่บุคคลจะตั้งใจทำอะไรสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้และเป็นผลดีนั้น บุคคลนั้นจะต้องมีความชอบ ความสนใจ ตลอดทั้งมองเห็นประโยชน์ที่จะได้รับตามมาเป็นสำคัญ การที่นิสิตมีทัศนคติที่ไม่ดี หรือไม่ชอบรวมทั้งมองไม่เห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับในด้านต่าง ๆ จะทำให้นิสิตเกิดความท้อถอยเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียนหรือไม่ตั้งใจเรียน ซึ่งในที่สุดอาจจะออกจากสถาบันไปก่อนการสำเร็จการศึกษา ดังนั้น การที่นิสิตมีทัศนคติที่ดีจึงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและทำให้เกิดความผูกพันต่อสถาบันของนิสิต

กรองทิพย์ นาควิเชตร (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพันธะผูกพันของนักศึกษา กับมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า

1. พันธะผูกพันของนักศึกษา กับมหาวิทยาลัยเอกชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่มีความแปรปรวน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันเท่ากับร้อยละ 16

2. ปัจจัยระดับนักศึกษาที่มีอิทธิพลต่อพันธะผูกพันของนักศึกษา กับมหาวิทยาลัย เอกชน พบว่า พัฒนาการทางวิชาการของนักศึกษาที่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพันธะผูกพันของนักศึกษา กับมหาวิทยาลัยมากที่สุด

3. ปัจจัยระดับกลุ่มนักศึกษาที่มีอิทธิพลต่อพันธะผูกพันของนักศึกษา กับมหาวิทยาลัย เอกชน พบว่า คุณภาพของอาจารย์ในการเป็นอาจารย์ที่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพันธะของนักศึกษา กับมหาวิทยาลัยเอกชนมากที่สุด

4. ปัจจัยระดับมหาวิทยาลัยที่มีอิทธิพลต่อพันธะผูกพันของนักศึกษา กับมหาวิทยาลัย เอกชน พบว่า ค่านิยมในการทำงานของผู้บริหารที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมเชิงบวกต่อพันธะผูกพันของนักศึกษา กับมหาวิทยาลัยเอกชน โดยมีอิทธิพลส่งผ่านตัวแปรสำคัญ คือ ความมุ่งมั่นสัมพันธ์ของผู้บริหาร เจตคติของอาจารย์ต่อนักศึกษา คุณภาพของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และคุณภาพของอาจารย์ในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

อัจฉรา ลิ้มวงศ์ทอง (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความผูกพันต่อสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหลักทั้ง 5 กับความผูกพันต่อสถาบัน โดยมีปัจจัยหลักด้านเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ด้านทัศนคติต่อสถาบัน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมสถาบัน ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยด้านการพัฒนาการทางวิชาการไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

เพ็ญพิมล กุศิริวิเชียร (2546 : 77) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) พบว่า นักเรียนมีความผูกพันต่อโรงเรียนในระดับปานกลางค่อนข้างมาก ส่วนปัจจัยที่สัมพันธ์กับความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทัศนคติต่อโรงเรียน และความสัมพันธ์ทางสังคมด้านปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เหตุจูงใจในการศึกษาด้านความมุ่งมั่นในการศึกษาและการประกอบอาชีพและด้านเหตุผลส่วนตัวของนักเรียน การพัฒนาการทางวิชาการ ความสัมพันธ์ทางสังคมด้านปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ส่วนเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาด้านการสนับสนุนจากบุคคลอื่น อยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างน้อย

อุษณีย์ ด่านวรรณท์ (2536 : 123 – 124) ศึกษาถึงความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามตัวแปร อายุ ระดับการศึกษา ที่พักอาศัย ประสบการณ์ในการทำงาน สถานภาพและสายการปฏิบัติงาน พบว่า บุคลากรที่มีอายุ 31 ปีขึ้นไป มีความผูกพันต่อองค์กรมากกว่าบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 31 ปี แต่ตัวแปรทางด้านระดับการศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ศุภวรรณ หล้าผาสุข (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่องการศึกษาความผูกพันต่อองค์กรของครูโรงเรียนในเครือสารสาสน์ เขตพื้นที่การศึกษา 1 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความผูกพันต่อองค์กรของโรงเรียนในเครือสารสาสน์ เขตพื้นที่การศึกษา 1 ใน 3 ด้าน คือ ด้านความศรัทธาองค์กร ด้านความทุ่มเทต่อองค์กร และด้านความจงรักภักดีต่อองค์กรโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

2. ครูที่มีประสบการณ์สอนต่างกัน มีความผูกพันต่อองค์กรโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์สอน 20 ปีขึ้นไป มีความจงรักภักดีต่อองค์กรมากกว่า ครูที่มีประสบการณ์สอนต่ำกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ครูที่มีระดับชั้นที่สอนต่างกัน มีความผูกพันต่อองค์กรโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4. ครูที่สอนในโรงเรียนประเภทต่างกัน โดยรวมมีความผูกพันต่อองค์กรไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูโรงเรียนแผนกสามัญมีความผูกพันต่อองค์กร ด้านความศรัทธาต่อองค์กรมากกว่าครูโรงเรียนแผนกสองภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภัทริกา ศิริเพชร (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ความผูกพันต่อองค์กร : ศึกษาเฉพาะกรณี บริษัท ธนากรผลิตภัณฑ์น้ำมันพืช จำกัด จังหวัดสมุทรปราการ โดยการสำรวจพนักงานบริษัท ธนากรผลิตภัณฑ์น้ำมันพืช จำกัด จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า พนักงานของบริษัทมีความผูกพันต่อองค์กรในระดับค่อนข้างสูง เกี่ยวกับการปกป้องชื่อเสียง ภาพลักษณ์ขององค์กร ความห่วงใยในอนาคตขององค์กร ด้านความภาคภูมิใจในการเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร และด้านความต้องการคงไว้ซึ่งสมาชิกภาพขององค์กร ส่วนด้านความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร พบว่า

1. ลักษณะส่วนบุคคล อายุ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ระดับตำแหน่ง มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กร

2. ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ซึ่งได้แก่ ความมีอิสระในการทำงาน งานที่ทำหาย งานที่เปิดโอกาสให้ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ความเข้าใจในกระบวนการทำงาน การมีส่วนร่วมในการบริหารและความคาดหวังในโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันต่อองค์กร

3. ความรู้สึกระหว่างปฏิบัติงาน ซึ่งได้แก่ ความรู้สึกที่ตนมีความสำคัญต่อองค์กร ความรู้สึกที่องค์กรเป็นที่พึ่งพิงได้ ความคาดหวังที่ได้รับการตอบสนองขององค์กร และทัศนคติต่อเพื่อนร่วมงานและองค์กร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันต่อองค์กร

อุไร ทะนนท์และคณะ (2537 : 11) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความผูกพันของนักศึกษาต่อคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับความผูกพัน ของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2534 ที่มีต่อคณะศึกษาศาสตร์ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความผูกพันต่อคณะศึกษาศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่จัดสอนโดยคณะต่างกัน มีความผูกพันต่อคณะศึกษาศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนของคณะศึกษาศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นปัจจัยย่อย 8 ด้าน คือ การบริหารทั่วไป กิจกรรมนักศึกษา การให้บริการนักศึกษา อาคารสถานที่ คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน วิธีสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา และสัมพันธภาพระหว่างผู้สอนกับนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทุกรายด้านย่อย ๆ

5. ปัจจัยด้านการบริหารทั่วไป กิจกรรมนักศึกษาการให้บริการนักศึกษา อาคารสถานที่ คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน วิธีสอน การวัดผลและประเมินผลการศึกษา และสัมพันธภาพระหว่างผู้สอนกับนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับความผูกพันของนักศึกษาต่อคณะศึกษาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญที่ .01

6. จากแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะในการเสริมสร้างความผูกพันของนักศึกษาต่อคณะศึกษาศาสตร์ สรุปประเด็นสำคัญ ๆ ได้ดังนี้

6.1 ควรจัดให้มีกิจกรรมร่วมกันระหว่างอาจารย์ ข้าราชการ และนักศึกษา

6.2 จัดให้มีการประชาสัมพันธ์และเสนอข่าวสารของคณะศึกษาศาสตร์ไปยังนักศึกษาอย่างทั่วถึง

6.3 มีการจัดกิจกรรมร่วมกันของนักศึกษา โดยไม่แยกหลักสูตร และวิชาเอก

6.4 จัดให้มีการประชุมพบปะสังสรรค์ศิษย์เก่าอย่างสม่ำเสมอทุกปี

6.5 อาจารย์ควรให้ความสำคัญต่อนักศึกษา อย่างเท่าเทียมกัน

6.6 ควรจัดให้นักศึกษาเรียนที่อาคารคณะ คณะศึกษาศาสตร์ (ตึก 10) เพื่อเสริมสร้างความผูกพันต่อคณะ

6.7 ควรเสริมสร้างความภาคภูมิใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เข้ามาเรียนคณะศึกษาศาสตร์

6.8 ควรพัฒนาบุคลากรในคณะศึกษาศาสตร์ให้มีหัวใจของผู้ให้บริการที่เป็นอยู่เวลานักศึกษามาติดต่อใช้คำพูดไม่เหมาะสม

6.9 ควรจัดสถานที่สำหรับนักศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ เพื่อเป็นที่พบปะพูดคุยหรือทำกิจกรรมกันที่อาคารคณะศึกษาศาสตร์

6.10 อุปกรณ์และสื่อการสอนควรทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

6.11 อาจารย์ใช้ความคิดของตัวเองเป็นใหญ่ ควรรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษาให้มากขึ้น

6.12 คณะควรให้ความสำคัญในการจัดแนะแนวและให้คำปรึกษาด้านอาชีพก่อนที่นักศึกษาจะจบการศึกษา

6.13 ควรมีมาตรฐานในการตัดเกรด โดยไม่ยึดเอาความรู้สึกส่วนตัวของอาจารย์เป็นเกณฑ์

6.14 อาจารย์ควรเตรียมการสอนและหาเทคนิคใหม่ ๆ รวมทั้งทันต่อเหตุการณ์

งานวิจัยต่างประเทศ

เกตซ์ลาฟ และคนอื่น ๆ (Getzlaf and Others. 1984 : 257 - 267) ได้ศึกษาการออกจากมหาวิทยาลัยก่อนสำเร็จการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัยวอชิงตันสเตท เมื่อปีการศึกษา 1978 พบว่า นิสิตที่ออกจากมหาวิทยาลัยก่อนสำเร็จการศึกษาคือผู้ที่มีความสามารถทางวิชาการ บุคลิกภาพทางวิชาการ ความผูกพันต่อเป้าหมายทางการศึกษา และบุคลิกภาพทางสังคมต่ำอย่างมีนัยสำคัญ และสรุปได้ว่าการไม่มีความผูกพันต่อสถาบันทำให้นิสิตออกจากสถาบันก่อนสำเร็จการศึกษา

โนรา (Nora. 1987 : 31 - 56) ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตจำนวน 3,544 คน ที่มาลงทะเบียนเรียนเต็มเวลาครั้งแรกในปี 1977 และมาลงทะเบียนนอกเวลาครั้งแรกในปี 1987 ที่วิทยาลัยชุมชน 3 แห่งแรกในเท็กซัสตอนใต้ พบว่า ความผูกพันต่อสถาบันหรือความผูกพันต่อเป้าหมายที่จะสำเร็จการศึกษานั้น ไม่เพียงมีผลโดยตรงอย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราการคงอยู่ของนิสิตในวิทยาลัยเท่านั้น ยังเป็นสิ่งสำคัญที่ใช้พิจารณาถึงการคงอยู่ของนิสิตด้วย เกรดที่ได้รับจากโรงเรียน และการได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากบุคคลที่สำคัญต่าง ๆ มีผลโดยตรงต่อความผูกพันต่อสถาบันหรือความผูกพันต่อเป้าหมายที่จะสำเร็จการศึกษา แต่การศึกษาของบิตามารดาไม่มีผลต่อการผูกพันดังกล่าว นอกจากนี้ ยังพบว่า การได้รับสนับสนุนจากคนอื่นมีผลต่อบุคลิกภาพทางสังคมของนิสิต สำหรับเกรดที่ได้รับจากโรงเรียน และการศึกษาของบิตามารดาไม่มีผลต่อบุคลิกภาพทางสังคม

ฟอ์ทอฟ (Fjortoft. 1993 : 26) ได้สรุปผลของการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เป็นตัวทำนายถึงความผูกพันต่อคณะในมหาวิทยาลัย ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ตำแหน่งความพึงพอใจกับเงินเดือน สภาพแวดล้อมในการทำงาน ชื่อเสียงของสถาบัน นโยบายของสถาบัน การมีส่วนร่วมในที่ประชุม และจำนวนการรับรู้ถึงรูปแบบการบริหาร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวน 4,925 คน จากมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ พบว่า ความพึงพอใจต่อเงินเดือน และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ไม่สามารถทำนายถึงความผูกพันกับคณะได้ แต่สามารถทำนายถึงความผูกพันต่อมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้สอนที่มีตำแหน่งสูงจะมีความผูกพันต่อสถาบันมากกว่าผู้สอนที่มีตำแหน่งต่ำกว่า จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า การรับรู้ถึงรูปแบบการบริหารในฐานะสมาชิกและการมีส่วนร่วมในที่ประชุม สามารถใช้เป็นตัวทำนายถึงความผูกพันต่อองค์การได้เช่นกันและหากต้องการเพิ่ม

โยนนั้น (Yoannone. 1993 : 2271) ได้ศึกษาเรื่องการปฏิสัมพันธ์และความผูกพันในเป้าหมายของวิทยาลัย ยุทธวิธีในการวางแผนในมหาวิทยาลัยโดยศึกษาจากกลยุทธ์ในการวางแผนการตัดสินใจที่เหมาะสมกับความผูกพัน กลยุทธ์ในการวางแผนเป้าหมาย ผลการวิจัยพบว่าอาจารย์มีความกระตือรือร้นในการปฏิสัมพันธ์และพึงพอใจในเป้าหมายขององค์กร และตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงความผูกพันในการวางแผนเป้าหมาย ได้แก่ ทัศนคติของอาจารย์ที่มีต่อวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าในเรื่อง ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 เป็นชาย 196 คน และหญิง 470 คน จำนวนทั้งสิ้น 666 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 เป็นชาย 144 คน และหญิง 346 คน รวม 490 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ด้วยการจับสลากแบ่งกลุ่มชายและกลุ่มหญิง

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ชั้นเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ปวช. 1	105	197	302	77	145	222
ปวช. 2	42	137	179	31	101	132
ปวช. 3	49	136	185	36	100	136
รวม	196	470	666	144	346	490

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 6 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน ภูมิลำเนาเดิม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ในहेตุจูงใจในการเข้าศึกษา ได้แก่ ความมุ่งหวังในการศึกษาและการประกอบอาชีพ การสนับสนุนจากบุคคลอื่น เหตุผลส่วนตัว แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ การให้คะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	เป็นเหตุจูงใจมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	เป็นเหตุจูงใจมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	เป็นเหตุจูงใจปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	เป็นเหตุจูงใจน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	เป็นเหตุจูงใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ในทัศนคติต่อโรงเรียน แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ การให้คะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ในความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมทางด้านกิจกรรมและการบริการ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ การให้คะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	พึงพอใจมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี สัมพันธภาพในโรงเรียน ได้แก่ สัมพันธภาพกับอาจารย์ สัมพันธภาพกับเพื่อน แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ การให้คะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ได้แก่ ด้านความศรัทธาต่อโรงเรียน ด้านความทุ่มเทต่อโรงเรียน และด้านความจงรักภักดีต่อโรงเรียน แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ การให้คะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความผูกพันมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความผูกพันมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความผูกพันปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความผูกพันน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความผูกพันน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการสร้างเครื่องมือ เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีหลักการ งานวิจัยและอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียน แล้วนำมาประมวล เพื่อกำหนดขอบเขตเพื่อการวิจัย และการสร้างเครื่องมือเพื่อให้ครบถ้วนครอบคลุมตามวัตถุประสงค์

2. ศึกษาการเขียนแบบสอบถาม และสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อรวบรวมข้อมูลเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหางานวิจัย ในเรื่องความผูกพันต่อโรงเรียนทั้ง 6 ตอน

3. สร้างเครื่องมือแบบสอบถามความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำเพิ่มเติม

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน คือ

4.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลี้มไทย

4.2 ดร.อดุลย์ ไบกุหลาบ

4.3 ดร.ธีรยุทธ ภูเขา

4.4 ดร.จรรยา สิงห์ทอง

4.5 อาจารย์เดือนดี ศรีสม

เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงในด้านเนื้อหา และความชัดเจนของภาษาที่ใช้ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้

6. นำแบบสอบถามไปหาค่า IOC รายข้อได้ค่า IOC ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ได้ข้อคำถามจำนวน 139 ข้อ ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6 - 1.00

7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนัสนิคมการเพชรบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

8. นำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนข้อคำถามกับคะแนนรวมจากข้ออื่น ๆ แล้วคัดเลือกที่มีค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้ข้อคำถามจำนวน 138 ข้อ มีค่า r ตั้งแต่ 0.60 - 1.00

9. วิเคราะห์ความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.98

10. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนพนัสนิคมการเพชรบุรี

2. ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามระหว่างภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามดังกล่าวกลับมาแล้วจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนและรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา
2. นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด
3. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.1 การหาระดับความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียน สถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2 การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่สัมพันธ์กับความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียน สถิติที่ใช้คือ การคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Pearson's Product moment Correlation) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multi Correlation) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Correlation)

3.3 การหาน้ำหนักของปัจจัยแต่ละปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียน สถิติที่ใช้คือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตัวแปรพหุนาม (Multivariate Multiple Regression : MMR) และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณแบบตัวแปรเอกนาม (Univariate Multiple Regression : MR)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อนำไปใช้ในการแปลผล ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าความถี่ และค่าร้อยละ (วิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียนโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) (วิเคราะห์ระดับความผูกพันของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี) จำกัด โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2548 : 16)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละข้อ
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าความแปรปรวน
ใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2548 : 17)

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจรายข้อใช้สูตร IOC (Item-Operational
Definition Congruence Index) ใช้ค่าตั้งแต่ 0.50 ใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์.
2548 :1)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามรายข้อ
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าอำนาจจำแนก วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหพันธ์ของคะแนนของข้อคำถามกับคะแนนรวมจากข้ออื่นๆ แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2548 : 4)

$$r_{\text{Item - Total}} = \frac{n \sum IT - \sum I \sum T}{\sqrt{(n \sum I^2 - (\sum I)^2)(n \sum T^2 - (\sum T)^2)}}$$

เมื่อ	n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มแทน
	I	แทน	คะแนนของข้อคำถาม หรือ ITEM
	T	แทน	คะแนนผลรวมของข้ออื่นๆ ที่เหลือทุกข้อหรือ Total

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ วิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach - Coefficient - Alpha) (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. 2548 : 15)

$$r_{tt} \text{ หรือ } \alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} หรือ α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด (แบบสอบถาม)
K	แทน	จำนวนข้อคำถาม
S_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
S_x^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับของเครื่องมือวัด

2.4 หาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Standard Error of Measurement) (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. 2548 : 14)

$$SE_M = S_x \sqrt{1 - r_{tt}}$$

เมื่อ r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
SE_M	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของคะแนนรวมทั้งฉบับ
S_x	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนรวมทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสองค่า กรณีที่มีค่าความทดสอบที่อิสระกัน โดยการใช้การทดสอบ (t - test for Independent) โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. 2548 : 22)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{n_1 + n_2}{n_1 n_2} \right)}}, df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ $\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
n_1, n_2	แทน	จำนวนคะแนนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

3.2 การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณแบบตัวแปรตามพหุคูณ (MMR) ในการวิเคราะห์ข้อมูล (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2535 : 24 - 25)

$$\Lambda = \frac{|\hat{\Sigma}|}{|\hat{\Sigma}_0|}$$

เมื่อ $\hat{\Sigma}_0$ แทน ตัวประมาณค่าของเมตริกความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วม (Variance – Covariance Matrix) ของของผิดพลาด (Error) ภายใต้สมมติฐานปฏิเสธ

$\hat{\Sigma}$ แทน ตัวประมาณค่าของเมตริกความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วม (Variance – Covariance Matrix) ของของผิดพลาด (Error) ภายใต้สมมติฐานแย้ง

3.3 สถิติเอฟของราวี (Rao's F statistics)

$$F = \frac{1 - \Lambda^{1/s}}{\Lambda^{1/s}} \bullet \frac{ms + 1 - qp / 2}{qp}$$

เมื่อ S แทน $\sqrt{(p^2 q^2 - 4) / (p^2 + q^2 - 5^2)}$

M แทน $|ne - (p + 1 - q) / 2|$

P แทน จำนวนตัวแปรตาม

Q แทน จำนวนตัวแปรอิสระ

ne แทน องศาความอิสระของค่าผิดพลาด

3.4 ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตร t-test (Pedhazur. 1982 : 55)

$$t = \frac{r\sqrt{N-2}}{\sqrt{1-r^2}}$$

เมื่อ t แทน ค่าจากการแจกแจงแบบที่

r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3.5 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้สูตร (Pedhazur.1982:56)

$$R_{Y.12..k} = \sqrt{\beta_1 r_{y1} + \beta_2 r_{y2} + \dots + \beta_k r_{yk}}$$

เมื่อ	$R_{Y.12..k}$	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
	$\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปของคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระที่ 1 ถึง k
	$r_{y1}, r_{y2}, \dots, r_{yk}$	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระตัวที่ 1 ถึง ตัวแปรตัวที่ k
	k	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระตามลำดับ

3.6 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) โดยใช้สูตร

3.6.1 หาค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนดิบ (Score Weight ; b)

โดยใช้สูตร (Pedhazur. 1982 : 55)

$$b_j = \beta_j \frac{S_y}{S_j}$$

เมื่อ	b_j	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระตัวที่ j ในรูปคะแนนดิบ
	β_j	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระตัวที่ j ในรูปคะแนนมาตรฐาน

S_y แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากตัวแปรตาม

3.6.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าน้ำหนักความสำคัญ โดยใช้สูตร

(t-test) (Pedhazur. 1982 : 28)

$$t_j = \frac{b_j}{SE_{b_j}}, df = N - k - 1$$

เมื่อ	t_j	แทน	ค่าสถิติใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ
	b_j	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระตัวที่ j ในรูปคะแนนดิบ
	SE_{b_j}	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าน้ำหนักความสำคัญ
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	K	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
S.D	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
r_{xy}	แทน สัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของเพียร์สัน
s_x	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรวมทั้งฉบับ
R	แทน สัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน สัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคูณ หรือความแปรปรวนของ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
r_{tt}	แทน ค่าความเชื่อมั่น
SE_M	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
SE_b	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของน้ำหนักความสำคัญในรูป คะแนนดิบ
b	แทน ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระในรูปคะแนนดิบ
Λ	แทน ค่าวิลด์แลมดา (Wilks's Lambda)
β	แทน ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระในรูปคะแนน มาตรฐาน (Beta-Weight)
P	แทน ค่าความน่าจะเป็น (Probability)
gender1	แทน ตัวแปรเทียมเพศชาย เทียบกับ เพศหญิง
level1	แทน ตัวแปรเทียมระดับชั้นปี 2 เทียบกับ ระดับชั้นปี 1
level2	แทน ตัวแปรเทียมระดับชั้นปี 3 เทียบกับ ระดับชั้นปี 1
local1	แทน ตัวแปรเทียมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เทียบกับ จังหวัดเพชรบุรี
local2	แทน ตัวแปรเทียมจังหวัดอื่นๆ เทียบกับ จังหวัดเพชรบุรี
total motivate	แทน เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา
attitude	แทน ทศนคติต่อโรงเรียน

total satisfied	แทน ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
total relation	แทน สัมพันธภาพในโรงเรียน
engage1	แทน ความผูกพันด้านความศรัทธาต่อโรงเรียน
engage2	แทน ความผูกพันด้านความทุ่มเทต่อโรงเรียน
engage3	แทน ความผูกพันด้านความจงรักภักดีต่อโรงเรียน
total engage	แทน ความผูกพันของนักเรียนทั้ง 3 ด้าน
*	แทน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี

ตอนที่ 3 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน และคะแนนความเชื่อถือได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยได้แจกแจงนับจำนวนความถี่และหาค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเพศ ระดับชั้นเรียน ภูมิลำเนาเดิม และวิเคราะห์ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเชื่อมั่นและความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี ดังแสดงในตาราง 2 และตาราง 3

ตาราง 2 จำนวนความถี่และร้อยละของนักเรียนเกี่ยวกับเพศ ระดับชั้นเรียน ภูมิลำเนาเดิม

ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	144	29.4
1.2 หญิง	346	70.6
รวม	490	100.0
2. ระดับชั้นเรียน		
2.1 ปวช. 1	222	45.3
2.2 ปวช. 2	132	26.9
2.3 ปวช. 3	136	27.8
รวม	490	100.0
3. ภูมิลำเนาเดิม		
3.1 จังหวัดเพชรบุรี	370	75.5
3.2 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	91	18.6
3.3 จังหวัดอื่น ๆ	29	5.9
รวม	490	100.0

ผลการวิเคราะห์ตาราง 2 พบว่า นักเรียนตอบแบบสอบถามทั้งหมด 490 คน มีลักษณะ ดังนี้

ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 346 คน คิดเป็นร้อยละ 70.6 เป็นเพศชายจำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4

ส่วนใหญ่เรียนระดับชั้น ปวช. 1 จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมา คือ นักเรียนระดับชั้น ปวช. 3 จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 และนักเรียนระดับชั้น ปวช. 2 จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 370 คน คิดเป็นร้อยละ 75.5 รองลงมา คือ นักเรียนที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 และนักเรียนที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่จังหวัดอื่น ๆ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 ตามลำดับ

ตาราง 3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเชื่อมั่น และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบสอบถาม วัดตัวแปรปัจจัยและตัวแปรตาม

แบบสอบถาม	S_x	r_{tt}	SE_M
1. เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา	0.51	0.91	0.51
2. ทศนคติต่อโรงเรียน	0.61	0.93	0.16
3. ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน	0.46	0.96	0.09
4. สัมพันธภาพในโรงเรียน	0.53	0.90	0.17
5. ความผูกพัน	0.60	0.87	0.22
5.1 ด้านความศรัทธาต่อโรงเรียน	0.61	0.87	0.22
5.2 ด้านความทุ่มเทต่อโรงเรียน	0.63	0.91	0.19
5.3 ด้านจงรักภักดีต่อโรงเรียน	0.82	0.58	0.53

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 3 พบว่า ตัวแปรปัจจัย คือ เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 ความเชื่อมั่น 0.91 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 0.51 ทศนคติต่อโรงเรียน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 ความเชื่อมั่น 0.93 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 0.16 ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46 ความเชื่อมั่น 0.96 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 0.09 สัมพันธภาพในโรงเรียน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 ความเชื่อมั่น 0.90 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 0.17

ส่วนตัวแปรตาม คือ ความผูกพันโดยรวม มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 ความเชื่อมั่น 0.87 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 0.22 ด้านความศรัทธาต่อโรงเรียน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 ความเชื่อมั่น 0.87 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 0.22 ด้านความทุ่มเทต่อโรงเรียน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 ความเชื่อมั่น 0.91 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 0.19 ด้านความจงรักภักดีต่อโรงเรียน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.82 ความเชื่อมั่น 0.58 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 0.53

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนัสนิคมการเพชรบุรี

2.1 การวิเคราะห์ระดับความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยนำเสนอ ความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียน โดยรวมและรายด้านคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนโดยรวม และรายด้าน

ความผูกพัน	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านความศรัทธาต่อโรงเรียน	3.65	0.61	มาก
2. ด้านความทุ่มเทต่อโรงเรียน	3.78	0.63	มาก
3. ด้านความจงรักภักดีต่อโรงเรียน	3.69	0.82	มาก
รวม	3.70	0.60	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 4 พบว่า นักเรียนมีความผูกพันต่อโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านความทุ่มเทต่อโรงเรียน ($\bar{X} = 3.78$) ด้านความจงรักภักดีต่อโรงเรียน ($\bar{X} = 3.69$) และด้านความศรัทธาต่อโรงเรียน ($\bar{X} = 3.65$)

2.2 การวิเคราะห์ระดับของตัวแปรปัจจัย

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยน่าจะเน้น ปัจจัยเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ทศนคติต่อโรงเรียน ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และสัมพันธภาพในโรงเรียนของนักเรียน มา คำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบสอบถามปัจจัย

ปัจจัย	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา	3.72	0.51	มาก
2. ทศนคติต่อโรงเรียน	3.76	0.61	มาก
3. ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน	2.97	0.46	ปานกลาง
4. สัมพันธภาพในโรงเรียน	3.71	0.53	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 5 พบว่า นักเรียนมีทศนคติต่อโรงเรียน ($\bar{X} = 3.76$) มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ($\bar{X} = 3.72$) และมีสัมพันธภาพในโรงเรียน ($\bar{X} = 3.71$) อยู่ในระดับมาก ส่วนความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ($\bar{X} = 2.97$) อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

3.1 การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

การวิเคราะห์ตอนนี ผู้วิจัยได้นำคะแนนตัวแปรปัจจัยส่วนที่เป็นตัวแปรกลุ่ม (Categorical Variable) มาจัดทำเป็นตัวแปรเทียม ดังนี้ เพศแปลงเป็น gender1 (ตัวแปรเทียมเพศชาย เทียบกับ เพศหญิง) ระดับชั้นเรียนแปลงเป็น level1 (ตัวแปรเทียมระดับชั้นปี 2 เทียบกับ ระดับชั้นปี 1) และ level2 (ตัวแปรเทียมระดับชั้นปี 3 เทียบกับ ระดับชั้นปี 1) ภูมิภาคแปลงเป็น local1 (ตัวแปรเทียมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เทียบกับ จังหวัดเพชรบุรี) และ local2 (ตัวแปรเทียมจังหวัดอื่นๆ เทียบกับ จังหวัดเพชรบุรี) มาวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างกัน และกันกับความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนโดยรวมและแยกรายด้าน ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักเรียนในรูปตัวแปรเทียมกับความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

ตัวแปร	gender1	level1	level2	local1	local2	Total motivate	attitude	Total satisfied	Total relation	engage1	engage2	engage3	Total engage
gender1	1	-.079	-.040	-.101*	.066	-.118**	-.067	-.070	-.145**	-.109*	-.084	-.050	-.089*
level1		1	-.376*	.124**	-.016	-.021	.034	.030	.047	.037	.015	.084	.058
level2			1	.020	.076	.190**	.115*	.140**	.133**	.130**	.095*	.131**	.139**
local1				1	-.120**	-.147**	-.047	-.015	-.102*	-.088	-.086	-.048	-.081
local2					1	.031	.014	.059	.051	.031	.014	.003	.017
Total motivate						1	.736**	.705**	.616**	.602**	.597**	.452**	.620**
attitude							1	.712**	.597**	.589**	.635**	.485**	.645**
Total satisfied								1	.660**	.632**	.610**	.476**	.646**
Total relation									1	.712**	.731**	.603**	.775**
engage1										1	.731**	.547**	.843**
engage2											1	.615**	.879**
engage3												1	.874**
Total engage													1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 6

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักเรียนซึ่งเป็นตัวแปรเทียม พบว่า มีสหสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 จำนวน 15 คู่ โดยตัวแปรเทียม level1 กับ level2 มีความสัมพันธ์กันสูงสุดในทางลบ (-.376) และตัวแปรเทียม total motivate

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียน (ตัวแปรตาม) พบว่า มีค่าสหสัมพันธ์ด้านความศรัทธาต่อโรงเรียน (engage1) กับด้านความทุ่มเทต่อโรงเรียน (engage2) มีค่าสหสัมพันธ์สูงสุด (.731) และด้านศรัทธาต่อโรงเรียน (engage1) กับด้านความจงรักภักดี (engage3) มีค่าสหสัมพันธ์ต่ำสุด (.547) ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียน (ตัวแปรตาม) กับข้อมูลทั่วไปของนักเรียนซึ่งเป็นตัวแปรเทียม พบว่า มีสหสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 จำนวน 14 คู่ โดยตัวแปรเทียม total relation กับ engage2 มีค่าสหสัมพันธ์สูงสุด (.731) และตัวแปรเทียม level2 กับ engage1 มีค่าสหสัมพันธ์ต่ำสุด (.130) มีสหสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 จำนวน 2 คู่ โดยตัวแปรเทียม gender1 กับ engage1 มีความสัมพันธ์กันสูงสุดในทางลบ (-.109) และตัวแปรเทียม level2 กับ engage2 มีความสัมพันธ์กันสูงสุดในทางบวก (.095) ที่เหลือสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 11 คู่

4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียน (ตัวแปรตาม) โดยรวม กับข้อมูลทั่วไปของนักเรียนซึ่งเป็นตัวแปรเทียม พบว่า มีสหสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 จำนวน 5 คู่ โดยตัวแปรเทียม total relation กับ total engage มีค่าสหสัมพันธ์สูงสุด (.775) และตัวแปรเทียม level2 กับ total engage มีค่าสหสัมพันธ์ต่ำสุด (.139) มีสหสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 จำนวน 1 คู่ คือ gender1 กับ total engage มีความสัมพันธ์กันในทางลบ (-.089) ที่เหลือสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 3 คู่

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ และค่าน้ำหนักความสำคัญโดยรวม

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยนำเสนอความผูกพันที่มีต่อโรงเรียน โดยรวม และปัจจัยเกี่ยวกับเพศ ระดับชั้นเรียน ภูมิลำเนาเดิม เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ทศนคติต่อโรงเรียน ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน สัมพันธภาพในโรงเรียน มาวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ หาค่าความสัมพันธ์พหุคูณ และค่าน้ำหนักความสำคัญโดยรวม ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์และสหสัมพันธ์พหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวม

ปัจจัย	β	$\beta \%$	ลำดับ	b	SE _b	t	P
1. เพศ							
ชาย	.024	2.30	8	.032	.036	.892	.373
2. ระดับชั้นเรียน							
ปวช. 2	.040	3.83	5	.054	.040	1.372	.171
ปวช. 3	.035	3.35	6	.047	.040	1.193	.233
3. ภูมิลำเนาเดิม							
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	-.010	-0.96	9	-.016	.043	-.369	.712
จังหวัดอื่น ๆ	-.027	-2.59	7	-.068	.069	-.996	.320
4. เหตุจูงใจในการเข้า							
ศึกษา	.067	6.42	4	.079	.053	1.498	.135
5. ทศนคติต่อโรงเรียน	.196	18.77	2	.195	.043	4.522**	.000
6. ความพึงพอใจ							
สภาพแวดล้อมในโรงเรียน	.091	8.72	3	.118	.057	2.072*	.039
7. สัมพันธภาพในโรงเรียน	.554	53.07	1	.632	.043	14.702**	.000
R = .813		R ² = .661		R _{adj} = .655		F = 104.171**	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 7 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวม มีค่า .813 ($R = .813$) และมีความผันแปรร่วมกัน 66.1 % ($R^2 = .661$) ซึ่งส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 104.171$) ซึ่งมีรูปแบบความสัมพันธ์เหมาะสมในการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้พิจารณา ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์ของปัจจัย พบว่า ค่าน้ำหนักความสำคัญส่งผลในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ สัมพันธภาพในโรงเรียน มีน้ำหนักส่งผลมากที่สุด ($\beta = .554$) รองลงมาคือ

3.3 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ และค่านำหนักความสำคัญรายด้าน

3.3.1 ค่าการทดสอบนัยสำคัญของสหสัมพันธ์พหุคูณที่วิเคราะห์แบบตัวแปรพหุนามและตัวแปรเอกนาม

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยพิจารณาตัวแปรตามคือ ความผูกพันแยก รายด้าน พบว่า แต่ละด้านมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยจึงใช้ การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณแบบตัวแปรตามหลายตัว (Multivariate Multiple Regression : MMR) ด้วยการวิเคราะห์หาค่าวิลค์ แลมดา (Wilks's Lambda) ค่าฟิลไลส์ (Pillais) และค่าโฮเทลลิง (Hotellings) มาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติด้วย F-Test แล้วทำการวิเคราะห์ค่า สหสัมพันธ์พหุคูณแบบตัวแปรตามเอกนาม (Univariate Multiple Regression) ของปัจจัย กับ ความผูกพันที่มีต่อโรงเรียน ที่ละด้าน คือ ด้านความศรัทธาต่อโรงเรียน ด้านความทุ่มเทต่อ โรงเรียน และด้านความจงรักภักดีต่อโรงเรียน และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติด้วย F-Test ดัง แสดงในตาราง 8

ตาราง 8 การทดสอบนัยสำคัญของสหสัมพันธ์พหุคูณที่วิเคราะห์แบบตัวแปรพหุนามและตัวแปรเอกนาม

การทดสอบนัยสำคัญของสหสัมพันธ์พหุคูณที่วิเคราะห์แบบตัวแปรพหุนาม						
Multivariate Tests of Significance (S = 3, M = 2 1/2, N = 238)						
ตัวสถิติ	ค่า	Approx F	df _{hy}	df _{err}	Sig	
Pillais	.743	17.566**	27	1440.00	.000	
Hotellings	2.307	40.727**	27	1430.00	.000	
Wilks (Λ)	.292	27.128**	27	1396.65	.000	
การทดสอบนัยสำคัญของสหสัมพันธ์พหุคูณที่วิเคราะห์แบบตัวแปรเอกนาม						
ความผูกพันต่อโรงเรียน	Sq.Mul.R	Adj.R-sq.	MS _{hy}	MS _{err}	F	Sig
ด้านความศรัทธาต่อโรงเรียน	.571	.563	11.731	.165	71.016	.000
ด้านความทุ่มเทต่อโรงเรียน	.602	.594	13.116	.163	80.526	.000
ด้านความจงรักภักดีต่อโรงเรียน	.399	.388	14.481	.408	35.453	.000

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 8 พบว่า การวิเคราะห์แบบตัวแปรพหุนามมีค่า Wilks' Lambda เท่ากับ .292 (Approx F = 27.128) แสดงว่าตัวแปรปัจจัย กับ ความผูกพันที่มีต่อโรงเรียน ทั้ง 3 ด้าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์แบบตัวแปรเอกนามค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างกลุ่มตัวแปรปัจจัยตามลักษณะ เพศ ระดับชั้นเรียน ภูมิลำเนาเดิม เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ทักษะคติต่อโรงเรียน ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน สัมพันธภาพในโรงเรียน กับด้านความศรัทธาต่อโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 71.016^{**}$) มีค่าความแปรผันร่วมกัน 57.1% และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยกับด้านความทุ่มเทต่อโรงเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 80.526^{**}$) มีค่าแปรผันร่วมกัน 60.2% และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยกับด้านความจงรักภักดีต่อโรงเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 35.453^{**}$) มีค่าแปรผันร่วมกัน 39.9%

3.3.2 คำนำน้าหนักความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียน

ผู้วิจัยนำคะแนนความผูกพันที่มีต่อโรงเรียน ในด้านความศรัทธาต่อโรงเรียน ด้านความทุ่มเทต่อโรงเรียน ด้านความจงรักภักดีต่อโรงเรียน และตัวแปรปัจจัยเกี่ยวกับเพศ ระดับชั้นเรียน ภูมิลำเนาเดิม เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ทักษะคติต่อโรงเรียน ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน สัมพันธภาพในโรงเรียน มาวิเคราะห์ค่าน้ำหนักความสำคัญและทดสอบนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า t-test และนำค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์มาแปลงค่าเป็นค่าน้ำหนักสมทบสัมพันธ์(β %)หรือค่าเปอร์เซ็นต์ส่งผล ดังแสดงในตาราง 9 - 11

ตาราง 9 ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์และสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรเอกนาม ความศรัทธาต่อโรงเรียน

ปัจจัย	β	$\beta \%$	ลำดับ	b	SE _b	t	P
1. เพศ							
ชาย	-.009	0.972	9	-.013	.041	-.307	.795
2. ระดับชั้นเรียน							
ปวช. 2	.018	1.944	7	.025	.046	.548	.584
ปวช. 3	.019	2.052	6	.026	.046	.560	.576
3. ภูมิลำเนาเดิม							
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	-.021	2.268	5	-.033	.050	-.660	.509
จังหวัดอื่น ๆ	-.010	1.080	8	-.027	.079	-.337	.736
4. เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา							
ศึกษา	.115	12.419	3	.139	.061	2.297*	.022
5. ทศนคติต่อโรงเรียน	.105	11.339	4	.106	.050	2.143*	.033
6. ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน							
โรงเรียน	.169	18.251	2	.225	.065	3.433**	.001
7. สัมพันธภาพในโรงเรียน	.460	49.676	1	.538	.050	10.849**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 9 พบว่า ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความศรัทธาต่อโรงเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ สัมพันธภาพในโรงเรียน มีน้ำหนักส่งผลมากที่สุด ($\beta = .460$) รองลงมาคือ ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ($\beta = .169$) ส่วนเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาและทัศนคติต่อโรงเรียนส่งผลต่อความศรัทธาต่อโรงเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\beta = .115$ และ $\beta = .105$) ตามลำดับ

ตาราง 10 ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์และสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรเอกนาม ความ
ทุ่มเทต่อโรงเรียน

ปัจจัย	β	$\beta \%$	ลำดับ	b	SE _b	t	P
1. เพศ							
ชาย	.016	1.623	8	.022	.041	.537	.592
2. ระดับชั้นเรียน							
ปวช. 2	-.027	2.738	6	-.039	.045	-.862	.389
ปวช. 3	-.030	3.043	5	-.042	.045	-.924	.356
3. ภูมิลำเนาเดิม							
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	-.008	0.811	9	-.013	.049	-.265	.791
จังหวัดอื่น ๆ	-.022	2.231	7	-.058	.078	-.744	.457
4. เหตุจูงใจในการเข้า ศึกษา	.067	6.795	3	.083	.060	1.378	.169
5. ทศนคติต่อโรงเรียน	.242	24.544	2	.254	.049	5.150**	.000
6. ความพึงพอใจ สภาพแวดล้อมใน โรงเรียน	.059	5.984	4	.080	.065	1.232	.219
7. สัมพันธภาพในโรงเรียน	.515	52.231	1	.620	.049	12.590**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 10 พบว่า ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความทุ่มเทต่อโรงเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ สัมพันธภาพในโรงเรียน มีน้ำหนักส่งผลมากที่สุด ($\beta = .515$) รองลงมาคือ ทศนคติต่อโรงเรียน ($\beta = .242$)

ตาราง 11 คำนำนักความสำคัญสัมพัทธ์และสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรเอกนาม ความ
จงรักภักดีต่อโรงเรียน

ปัจจัย	β	$\beta \%$	ลำดับ	b	SE _b	t	P
1. เพศ							
ชาย	.045	4.844	5	.081	.065	1.248	.212
2. ระดับชั้นเรียน							
ปวช. 2	.090	9.688	3	.165	.072	2.296*	.022
ปวช. 3	.081	8.719	4	.147	.072	2.048*	.041
3. ภูมิลำเนาเดิม							
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	-.002	0.215	9	-.003	.078	-.042	.967
จังหวัดอื่น ๆ	-.033	3.552	6	-.115	.124	-.923	.356
4. เหตุจูงใจในการเข้า ศึกษา	.013	1.399	8	.021	.095	.217	.828
5. ทศนคติต่อโรงเรียน	.164	17.653	2	.221	.078	2.835**	.005
6. ความพึงพอใจ สภาพแวดล้อมใน โรงเรียน	.031	3.337	7	.055	.103	.538	.591
7. สัมพันธภาพในโรงเรียน	.470	50.592	1	.729	.078	9.358**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 11 พบว่า คำนำนักความสำคัญสัมพัทธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความจงรักภักดีต่อโรงเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ สัมพันธภาพในโรงเรียน มีนัยนักส่งผลมากที่สุด ($\beta = .470$) รองลงมาคือ ทศนคติต่อโรงเรียน ($\beta = .164$) ส่วนระดับชั้นเรียนส่งผลต่อความจงรักภักดีต่อโรงเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนระดับชั้น ปวช. 2 และนักเรียนระดับชั้น ปวช. 3 มีความผูกพันต่อโรงเรียนมากกว่านักเรียนระดับชั้น ปวช. 1

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายสำคัญ เพื่อศึกษาระดับความผูกพันและศึกษาน้ำหนักของปัจจัยแต่ละปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน

สมมติฐานของการวิจัย คือ ความผูกพันของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนอยู่ในระดับมาก และปัจจัยอย่างน้อย 1 ตัว ส่งผลต่อความผูกพันของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนโดยรวมและรายด้าน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 เป็นชาย 144 คน และหญิง 346 คน จำนวน 490 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ด้วยการจับสลากแบ่งกลุ่มชายและกลุ่มหญิง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่สัมพันธ์กับความผูกพันต่อโรงเรียน โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Pearson's Product moment Correlation) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multi Correlation) วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Correlation) และการหาน้ำหนักของปัจจัยแต่ละปัจจัย โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตัวแปรพหุนาม (Multivariate Multiple Regression : MMR) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณแบบตัวแปรเอกนาม (Univariate Multiple Regression : MR)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยคำนวณหาจำนวนร้อยละ 100 สรุปผลดังนี้ นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เรียนระดับชั้น ปวช. 1 มีภูมิลำเนาเดิมอยู่จังหวัดเพชรบุรี

2. การวิเคราะห์ระดับความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

2.1 การวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความผูกพันต่อโรงเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2.2 การวิเคราะห์ระดับของตัวแปรปัจจัย พบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อโรงเรียน มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา และมีสัมพันธภาพในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ในความผูกพัน 3 ด้าน คือ ด้านความศรัทธาต่อโรงเรียน ด้านความทุ่มเทต่อโรงเรียน ด้านความจงรักภักดีต่อโรงเรียน และปัจจัยเกี่ยวกับ เพศ ระดับชั้นเรียน ภูมิสำเนาเดิม เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ทัศนคติต่อโรงเรียน ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน สัมพันธภาพในโรงเรียน ปรากฏผลดังนี้

3.1 คำนำนักความสำคัญสัมพัทธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับเพศ ส่งผลต่อความผูกพันโดยรวมและรายด้าน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 คำนำนักความสำคัญสัมพัทธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับระดับชั้นเรียน ส่งผลต่อความผูกพันโดยรวมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับชั้นเรียนส่งผลต่อความจงรักภักดีต่อโรงเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนระดับชั้นปวช. 2 และนักเรียนระดับชั้นปวช. 3 มีความผูกพันต่อโรงเรียนมากกว่านักเรียนระดับชั้นปวช. 1 ส่วนด้านที่เหลือส่งผลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 คำนำนักความสำคัญสัมพัทธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับภูมิสำเนาเดิม ส่งผลต่อความผูกพันโดยรวมและรายด้าน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 คำนำนักความสำคัญสัมพัทธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ส่งผลต่อความผูกพันโดยรวม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ส่งผลต่อความศรัทธาต่อโรงเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านที่เหลือส่งผลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 คำนำนักความสำคัญสัมพัทธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับทัศนคติต่อโรงเรียน ส่งผลต่อความผูกพันโดยรวมในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทัศนคติต่อโรงเรียนส่งผลต่อความทุ่มเทต่อโรงเรียนและความจงรักภักดีต่อโรงเรียนโดยรวมในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลต่อความศรัทธาต่อโรงเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 คำนำนักความสำคัญสัมพัทธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อความผูกพันโดยรวมในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อความศรัทธาต่อโรงเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านที่เหลือส่งผลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.7 คำนำนักความสำคัญสัมพัทธ์ของปัจจัยเกี่ยวกับสัมพันธภาพในโรงเรียน ส่งผลต่อความผูกพันโดยรวมในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็น

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี มีประเด็นสำคัญในการอภิปรายผลดังนี้

1. สัมพันธภาพในโรงเรียน ส่งผลต่อความศรัทธาต่อโรงเรียน ความทุ่มเทต่อโรงเรียน และความจงรักภักดีต่อโรงเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ปัจจัยเกี่ยวกับสัมพันธภาพในโรงเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อโรงเรียนทั้ง 3 ด้าน แสดงว่า นักเรียนนั้นต้องการความรัก ความอบอุ่นในโรงเรียน การปฏิบัติตนของครูที่มีต่อนักเรียน ให้ความสำคัญกับความรู้สึกและความต้องการของนักเรียนเป็นสำคัญ การเข้าใจและเห็นอกเห็นใจ ยอมรับความคิดเห็น ให้คำปรึกษา เมื่อนักเรียนมีครูที่ดี มีความรักความเข้าใจ เอาใจใส่ ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนทั้งในและนอกเวลาเรียน มีเพื่อนที่จริงใจ ให้ความช่วยเหลือ ห่วงใย ซึ่งกันและกัน ทำงานร่วมกันอย่างราบรื่น ย่อมส่งผลให้นักเรียนเรียนได้อย่างมีความสุข รู้สึกอบอุ่นที่ได้เข้ามาศึกษาในโรงเรียนนี้ เกิดความผูกพัน เกิดความรู้สึกถึงความเชื่อถือศรัทธา แล้วอยากแสดงออกถึงความทุ่มเทพร้อมที่จะใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่เพื่อประโยชน์และสร้างชื่อเสียงของโรงเรียน และเกิดความจงรักภักดีต่อโรงเรียน มีความภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนและพร้อมที่จะปกป้องชื่อเสียงและปรารถนาที่จะเป็นนักเรียนของโรงเรียนนี้ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรองทิพย์ นาควิชตร (2549 : 195 - 196) กล่าวว่า พฤติกรรมการมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์เป็นคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความสำคัญต่อพันธะผูกพันกับมหาวิทยาลัยเอกชน อธิบายได้ว่า การที่นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ มีการติดต่อ พบปะ พูดคุย และช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน จึงได้รับคำแนะนำที่ดีจากอาจารย์ ทำให้ผลการเรียนดี และนักศึกษสามารถดำรงชีวิต ในมหาวิทยาลัยได้อย่างราบรื่น และพฤติกรรมการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาเป็นคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความสำคัญต่อการสนับสนุนให้เกิดพันธะผูกพันกับมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญพิมล คูศิริวิเชียร (2546 : 85) กล่าวว่า การที่นักเรียนมีเพื่อนที่ดี ไว้วางใจได้ มีอาจารย์ที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้ความรักความเข้าใจนักเรียน ย่อมเป็นการสร้างความรัก ความสุข ความปลอดภัย และความผูกพันให้เกิดขึ้นกับนักเรียนทำให้นักเรียนมีกำลังใจ มีความตั้งใจที่จะศึกษาเล่าเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา ลิ้มวงศ์ทอง (2543 : 71) กล่าวว่า ถ้านักศึกษามีความสัมพันธ์ที่ดี กับบุคลากรในสถาบัน และสามารถปรับตัวให้เข้ากันหรือผสมกลมกลืนกับแนวคิด ความเชื่อ ค่านิยมและแนวปฏิบัติร่วมกันในสังคมของสถาบัน นักศึกษา จะได้รับการยอมรับและการสนับสนุนช่วยเหลือจาก

2. ทศนคติต่อโรงเรียน ส่งผลต่อความทุ่มเทต่อโรงเรียนและความจงรักภักดีต่อโรงเรียน โดยรวมในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลต่อความศรัทธาต่อโรงเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ปัจจัยเกี่ยวกับทศนคติในโรงเรียนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อโรงเรียนทั้ง 3 ด้าน ซึ่งรองลงมาจาก ปัจจัยสัมพันธภาพในโรงเรียน ทั้งนี้เพราะ การที่นักเรียนได้รับความรู้สึกดี มีความสุขในการเรียน ได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวนักเรียน ส่งผลที่ดีต่อร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ทำให้นักเรียนมีทศนคติที่ดีต่อโรงเรียน เกิดความรู้สึกจงรักภักดีและแสดงออกทางพฤติกรรมในการทุ่มเทและเกิดความศรัทธาต่อโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : Online) กล่าวว่า ทศนคติ หลายอย่างของบุคคลเกิดขึ้นเนื่องจากความเกี่ยวข้องกับสถาบัน เช่น ครอบครัว โรงเรียน หรือหน่วยงาน เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมณา นรี วิเศษสุทธิชัย (2545 : 10) กล่าวไว้ว่า ทศนคติ คือ ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการปฏิบัติที่มีต่อสิ่งใด ๆ อันมีผลที่จะโน้มนำไปสู่การเปลี่ยนพฤติกรรมได้ทั้งบวก หรือ ลบ ขึ้นกับสิ่งที่ได้รับรู้ว่าเป็นไปในทางบวก หรือ ลบ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิระ ชาวหา (2534 : 235) กล่าวว่า การที่บุคคลจะตั้งใจทำอะไรสิ่งหนึ่งให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้และเป็นผลดีนั้น บุคคลนั้นจะต้องมีความชอบ ความสนใจ ตลอดจนมองเห็นประโยชน์ที่จะได้รับตามมาเป็นสำคัญ การที่นิสิตมีทศนคติที่ไม่ดี หรือไม่ชอบรวมทั้งมองไม่เห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับในด้านต่าง ๆ จะทำให้นิสิตเกิดความท้อถอยเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียนหรือไม่ตั้งใจเรียน ซึ่งในที่สุดอาจจะออกจากสถาบันไปก่อนการสำเร็จการศึกษา ดังนั้น การที่นิสิตมีทศนคติที่ดีจึงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและทำให้เกิดความผูกพันต่อสถาบันของนิสิต

3. ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อความศรัทธาต่อโรงเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ปัจจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความศรัทธาต่อโรงเรียน ทั้งนี้เพราะสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน โดยมีครู นักเรียน และเนื้อหาวิชาที่สัมพันธ์กัน ความพร้อมของ อาคารเรียน สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย การส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกิจกรรมต่าง ๆ และการให้บริการของโรงเรียนในการช่วยเหลือให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาอย่างเต็มที่ ทำให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าและความสำเร็จในการเรียน เพราะเมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ย่อมทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในโรงเรียน มีความสุขที่ได้มาพบเห็น สัมผัส เข้ามาศึกษาจึงทำให้เกิดความสนใจ ตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียน เต็มใจที่เรียนรู้อย่างเต็มความสามารถ ตลอดจนเชื่อมั่นในบรรยากาศการเรียนในโรงเรียน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเชื่อถือ ศรัทธา รู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิวคอมบ์ (Newcomb. 1954 : 128) กล่าวว่า มนุษย์ได้รับความพึง

4. เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ส่งผลต่อความศรัทธาต่อโรงเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ปัจจัยเกี่ยวกับเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความศรัทธาต่อโรงเรียน ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่เข้าศึกษาในโรงเรียนนี้มีความมุ่งมั่นที่จะได้รับการศึกษาในสายอาชีพ ที่สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับงานอื่นได้ การสนับสนุนจากบิดามารดา และผู้ปกครอง ที่มีความไว้วางใจให้เข้าศึกษาในโรงเรียนนี้ ซึ่งนักเรียนเข้ามาศึกษาในโรงเรียนนี้เพราะเชื่อว่าตัวเองมีความถนัดในการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ มากกว่าการท่องจำทฤษฎี ย่อมรู้ว่าตนเองมีความรู้ความสามารถ ความถนัด ความสนใจด้านใด และนักเรียนย่อมมีความคาดหวังมีเป้าหมายในการศึกษา เพื่อพัฒนาตนเองทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม จิตใจ บุคลิกภาพที่ดี เพื่อเป็นบุคคลที่มีคุณภาพประสบความสำเร็จในชีวิต ดังนั้น นักเรียนที่ตัดสินใจเข้ามาศึกษาในโรงเรียนย่อมมีความเชื่อมั่นว่าโรงเรียนจะพัฒนาตัวนักเรียนให้เป็นไปตามที่คาดหวัง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา ลิ้มวงศ์ทอง (2543 : 69) และเพ็ญพิมล คูศิริวิเชียร (2546 : 82 - 83) ว่านักเรียนที่เข้าศึกษาในสถาบันมักเลือกสถาบันที่ทำให้ตนเองประสบความสำเร็จและภาคภูมิใจ นักเรียนมีความมุ่งมั่นต้องการศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองและการนำเอาความรู้ตลอดจนทักษะต่าง ๆ ไปใช้ในแนวทางในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อเพื่อเลือกประกอบอาชีพในอนาคต การที่นักเรียนได้พิจารณาตัดสินใจด้วยตนเองจะทำให้เกิดความพึงพอใจ มีความตั้งใจ เชื่อมั่นในตนเอง และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้อย่างเต็มที่ ซึ่งจะส่งผลต่อทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียน

5. ระดับชั้นเรียนส่งผลต่อความจงรักภักดีต่อโรงเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนระดับชั้น ปวช. 2 และนักเรียนระดับชั้น ปวช. 3 มีความผูกพันต่อโรงเรียนมากกว่านักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 ทั้งนี้เพราะ นักเรียนเรียนอยู่ในโรงเรียนแล้วอย่างน้อย 2 ปีขึ้นไป ได้รู้เห็นเข้าใจและซาบซึ้ง สถานภาพของตนเอง เพื่อน อาจารย์และบุคลากรอื่น ๆ สภาพแวดล้อมในโรงเรียน ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรง ทำให้เกิดความพึงพอใจในที่เป็นนักเรียนของโรงเรียนนี้ จึงเกิดความผูกพันต่อโรงเรียนมากกว่านักเรียนระดับชั้นปวช. 1 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญพิมล คูศิริวิเชียร (2546 : 87) ว่านักเรียนชั้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากการวิจัย พบว่า ด้านความทุ่มเทต่อโรงเรียน นักเรียนระดับชั้นปวช. 2 และนักเรียนระดับชั้นปวช. 3 มีความทุ่มเทต่อโรงเรียนน้อยกว่านักเรียนระดับชั้นปวช. 1 ดังนั้น โรงเรียนควรส่งเสริมให้นักเรียนระดับชั้นปวช. 2 และนักเรียนระดับชั้นปวช. 3 ได้มีส่วนร่วม ในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน แสดงออกในด้านความรู้ ความสามารถ พยายามที่จะเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจ โดยคำนึงถึงชื่อเสียงของโรงเรียน ความเจริญก้าวหน้าและความสำเร็จของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานต่าง ๆ ของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ และเสริมสร้างความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนกับนักเรียนที่เป็นศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีและโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ
3. ควรศึกษาผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น หากนักเรียนไม่มีความผูกพันต่อโรงเรียนและหาแนวทางในการเสริมสร้างความผูกพันต่อโรงเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรกช อัดตวิริยะนุภาพ. (2549, ธันวาคม). การแทรกแซงของภาษาสวิสเยอรมันใน
ภาษาเยอรมันมาตรฐานของหญิงไทยเขตสวิสเยอรมัน. วารสารอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร. 28(ฉบับพิเศษ) : 36 - 55.
- กรองทิพย์ นาควิเชตร. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพันธะผูกพันของนักศึกษา กับมหาวิทยาลัย
เอกชน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล. ถ่ายเอกสาร.
- กฤษฎา ทรงเจียรพานิช. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนช่วงชั้นปีที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ๋อนเหมอนุสรณ์) เขตสายไหม
กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา ทรรพนันท์. (2547). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเสริมสร้างพลังอำนาจใน
งานกับความผูกพันต่อองค์กรของครูในโรงเรียนสังกัด กทม. กลุ่มศรีนครินทร์.
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา ภาสุพันธ์. (2531). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายใน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 8. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- จิรประภา อัครบวร. (2549, พฤษภาคม - มิถุนายน). บทสัมภาษณ์พิเศษ เรื่อง การพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์เพื่อการสร้างความรู้ผูกพันในองค์กร. วารสารข้าราชการ. 51(3) : 2.
- จิราพร รัตนคำ. (2534). การศึกษาทัศนะของนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมทางวิชาการของ
วิทยาลัยพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.
(การอุดมศึกษา). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- จุฑารัตน์ แดงโสภา. (2549). แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
สาขาวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. (2525, มกราคม). “ความต้องการทางการศึกษา” ในโอกาสและ
การเลือก. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 16(2) : 19 - 20.

- ชญาภาณท์ นวลสิงห์. (2547). ความพึงพอใจของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชนิดา เจริญเนื่อง. (2547). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานสถาบัน
วิชาการทศท. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชมพันธุ์ ญูชรรณ อยุธา. (2543, มกราคม – เมษายน). การพัฒนาระบบการสอน. วิชาการ
ศึกษาศาสตร์. 1(2) : 7 – 20.
- ชินวัฒน์ นิเจนตร. (2526). สภาพเชิงจิต - สังคมในโรงเรียนกับสุขภาพจิตของนักเรียนวัยรุ่นใน
เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนาศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชุตีรัตน์ เจริญสุข. (2545). ปัญหาการจัดการเรียนวิชาการเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพใน
สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. สารนิพนธ์. กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธัญญะวีร์ ประประทีน. (2549). ทศนคติที่มีต่อการเลือกประกอบอาชีพธุรกิจ วิสาหกิจขนาด
กลางและขนาดย่อม (SME) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธิดา พาหอม. (2544, ตุลาคม). ปัจจัยที่มีผลความผูกพันองค์การของอาจารย์สถาบันราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา. วิทยาการจัดการบริหารศน. 4(4) : 137.
- นภาพิณ โหมาศวิน. (2533). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันของสมาชิกในองค์กร : ศึกษา
กรณีสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี. สารนิพนธ์ ร.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นิรมล ศตวุฒิ. (2543). การพัฒนาหลักสูตร. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปัญชา นิ้มประเสริฐ. (2545). ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. (2548). เอกสารประกอบการเรียนวิชาสัมมนาการวิจัยธุรกิจ
ศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2523). รวมบทความทางวิชาการ. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.

- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). ทศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. [Http://www.novabizz.com/Novaace/Self/Spiritual/Attitude_11.php](http://www.novabizz.com/Novaace/Self/Spiritual/Attitude_11.php).
- ประภาส เกตุแก้ว. (2546). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการของฝ่ายทะเบียน
รถสำนักงานขนส่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปราโมทย์ บุญเลิศ. (2545). การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรของ
ข้าราชการสังกัดกรมอุตุนิยมวิทยา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2535). การวิเคราะห์ข้อมูลระดับมัลติแวร์เอทในทางสังคมศาสตร์และ
พฤติกรรมศาสตร์ : กรณีเทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุระดับมัลติแวร์เอท (MMR)
และเทคนิคการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แคนอนิคคอล (CCA). กรุงเทพฯ : โครงการ
ส่งเสริมเอกสารวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2541). ธรรมานุชีวิต พุทธจริยธรรมเพื่อชีวิตที่ดีงาม.
มูลนิธิพุทธธรรม.
- พระมหาประยูร สุยะใจ. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของ
นิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดมหาราษฎเขตพระ
นคร กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พระมหาพรหมเชษฐ รมจันทร์อินทร์. (2547). ปัญหาการเรียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- พระมหาสุรวิทย์ มั่นหมาย. (2548). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง
(ปวส.) วิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี.
สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญพิมล คูศิริวิเชียร. (2546). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียน
โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). กรุงเทพฯ :
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ภคินี ดอกไม้งาม. (2546). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความผูกพันต่อองค์กรของอาจารย์ระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนแกนนำที่มีการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นพื้นฐานเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภัทริกา ศิริเพชร. (2541). ความผูกพันต่อองค์กร : ศึกษากรณี บริษัทธนาคารผลิตภัณฑ์น้ำมันพืช จำกัด จังหวัดสมุทรปราการ. กรุงเทพฯ : คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- มณฑนา มานะประสพสุข. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันองค์กรของข้าราชการครูสายงานการสอนในจังหวัดสมุทรปราการ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มยุรี กมลมาตยากุล. (2547). ปัจจัยที่มีต่อความผูกพันต่อองค์กร : กรณีศึกษา บริษัทเอเซอร์คอมพิวเตอร์ จำกัด. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มันเกียรติ โกศลนิตติวงศ์. (2527). สภาพแวดล้อมในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันตก ในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ระพีพร เบญจาทิกุล. (2540). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับความผูกพันต่อองค์กร ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานสายงานบริการ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รัชณี โปฟ้า. (2546). ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ภาคกลาง. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนา ประเสริฐศรี. (2543). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเซตุน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่งทิพย์ กุลวงศ์. (2544). ทฤษฎี $A \text{ equal } A$ กับบทบาทสถาบันอุดมศึกษาไทย ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 – 9. กรณีศึกษาการบริหารสถาบันอุดมศึกษารวบรวมบทความกรณีเรื่องจากประสบการณ์ของผู้เข้ารับการศึกษาฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย. รุ่นที่ 5 ทบวงมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- ฤมล กริธาพล. (2541). การศึกษาทัศนคติของนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัย
รังสิตต่อบุคคลที่มีความบกพร่องของสติปัญญา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษา
พิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วชิระ ชาวหา. (2534). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรสิริ ลิขิตวงศ์. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดกระเจี๊พนิจ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร.
สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตร วรุตบางกูร. (2524). การวางแผนผังและพัฒนาสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการ
บริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศุภวรรณ หล้าผาสุก. (2550). การศึกษาความผูกพันต่อองค์กรของครูโรงเรียนในเครือสาร
สาสน์เขตพื้นที่การศึกษา 1. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สันต์ อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหาร
การศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สวณีย์ แก้วมณี. (2549). ความผูกพันต่อองค์การของพนักงาน Employee Engagement.
วารสารการบริหารคน. 27(3) : 12.
- สว่างจิตร์ พัชรมณีปกรณ์. (2541). เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของ
นักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์
กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2529). การแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา. นครปฐม : มหาวิทยาลัย
ศิลปกร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- สิริรัตน์ ภาโนมัย. (2544). ความผูกพันต่อองค์การของบรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชน.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. (2540). ภาษาอังกฤษสำหรับครู. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุนนา นรี วิเศษสุทธิชัย. (2545). ทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อร้านสหกรณ์วิทยาลัยเทคนิค
ราชบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุรพล เย็นจันทร์. (2543). ความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาอาชีพธุรกิจ ของนักเรียนมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา สังกัดกรมสามัญศึกษา. สารนิพนธ์
กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- สุวรรณีย์ ยุกเมธาวิ. (2547). แรงจูงใจการเลือกเรียน สาขาวิชาการบัญชี หลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2538). จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อรนุช กันสิทธิ์. (2542). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- อรรถนพ คุณพันธ์. (2521). การสร้างแบบสำรวจจำแนกสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา ลิ้มวงศ์ทอง. (2543). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความผูกพันต่อสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาเขตพิจิตรพิษณุโลก.
ปรินิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา สุขารมณ และพรณี บุญประกอบ. (2542) สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ที่สัมพันธ์กับภาวะเครียดในการเรียนของนิสิต. กรุงเทพฯ :
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- อารี ศรีสม. (2545). ปัญหาการบริหารกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของนักเรียน ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนัสนิคมเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- อุรัญญา รุกขมธุร์. (2526). สภาพแวดล้อมของโรงเรียนเอกชนในเครือคาทอลิกและสภา
คริสตจักรแห่งประเทศไทยในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- อุไร ทะนนท์และคณะ. (2537, มิถุนายน). “ความผูกพันของศิษย์ต่อคณะศึกษาศาสตร์.”
วารสารศึกษาศาสตร์. 9 (ฉบับพิเศษ 1) : 9 - 14.

- อุษณีย์ ดำนวนนันท์. (2536). *ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
 กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- Antony Kae Cee Lenge. (2543). <http://www.onec.go.th/publication/life/abstract.html>.
- Beal, Philip and Lee Noel. (1980). What Works in Student Retention. Iowa :
 American College. *Testing Program and Higher Education*. 12(2) : 156 – 187.
- Carter V. Good. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York : McGraw – Hill
 Book.
- David C. McClelland. (2550). [http://wed.acc.chula.ac.th/~yexec101/MITWU/download/
 seminar/Motivation-Report.doc](http://wed.acc.chula.ac.th/~yexec101/MITWU/download/seminar/Motivation-Report.doc).
- Edwin F. Beal and Others. (1980). *The practice of collective bargaining*.
- Etzioni, A. (1975). *A Comparative Analysis of Complex Organizations*. New York :
 The Free Press. 9.
- Fjortoft, N. (1993). *Factors predicting faculty commitment to the university*. Paper
 present at the Annual Forum of the Association for Institutional Research (33rd,
 Chicago, Il, May). (ERIC Document Reproduction Service No.ED 367 268).
- Franklin, J.I. (1975, June). “Down the Organization : Influence Processes Across
 Levels of Hierachy.” *Administrative Scinece Quarterly*. 20(2) : 563.
- Getzlaf, B. Shelly and Others. (1984, May). “Two Types if Voluntary
 Undergraduate Attrition : Application of Tinto's Model.” *Research in Higher
 Education*. 20(3) : 257 – 267.
- Good, V Carter. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill Book
 Company
- Hackman, J Richard and Wendell, S. Designer. (1970). “Research Notes :
 Commitment to College As a Factor in Student Attrition.” *Sociology of
 Education*. 43(3) : 312.
- Hom, Willard. (2004). *A Model for Researching Student commitment*. (Online).
 Available : <http://www.ocair.org/files/knowledgebase/willard/CommitmentAb.pdf>
- Jerry, March and Manneari. (1977). *Advanced Organic Chemistry : Reactions,
 Mechanisms, snd Structure*. 2nd ed. New York : McGraw – Hill.
- Lenning, T. Oscar, Ken Sauer and Phoipip, E. Beal. (1980). *Student Retention
 Strategies*. Washington, D.C. : American Association for Higher Education.

- March, Robert M. and Mannari Hisoshi. (1977, July). "Organization Commitment and turnover : A Prediction Study." *Administrative Science Quarterly* 22. 42(5) : 57 – 75.
- Maslow. (2550). <http://wed.acc.chula.ac.th/~yexec101/MITWU/download/seminar/Motivation-Report.doc>.
- Neumann, Yoram and Others. (1984, May). "Equity Theory and Students, Commitment to Their College." *Research in Higher Education*. 20(3) : 269 – 280.
- Newcomb, M. Theodore. (1954). *Social Psychology*. New York : Dryden Press.
- Nora, Amaury. (1987, March). "Determinants of Retention Among Chicago College Students : A Structural Model," *Research in Higher Education*. 26(1) : 31 - 56.
- Norman L. Munn. (1971). <http://www.novabizz.com/Novaace/Athitude.htm>.
- Pedhazur, J Elazar. (1982). *Multiple Regression in Behavioral Research : Explanation and Prediction*. New York : Holt Rinehart and Winston.
- Ryans, G. David. (1960). *Characteristic of Teacher*. Manasha : Geotge Benta Company.
- Yoannone, A. Carol. (1993, January). "Faculty Participation and Commitment to College Goals, Strategy within The University (Strategic Planning)." *Dissertation Abstracts*. 53(07) : 2271.
- Zimbardo and Ebbesen. (1970). http://www.novabizz.com/Novaace/Self/Spritual/Attitude_11.php.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียน
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ ผู้ตอบ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี
2. แบบสอบถามมีทั้งหมด 6 ตอน
 - ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา
 - ตอนที่ 3 ทักษะติดต่อโรงเรียน
 - ตอนที่ 4 ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
 - ตอนที่ 5 สัมพันธภาพในโรงเรียน
 - ตอนที่ 6 ความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียน

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

1. เพศ แบ่งเป็น

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ระดับชั้นเรียน แบ่งเป็น

☐ ปวช. 1

☐ ปวช. 2

☐ ปวช. 3

4. ภูมิลำเนาเดิม แบ่งเป็น

☐ จังหวัดเพชรบุรี

☐ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

☐ จังหวัดอื่น ๆ

ตอนที่ 2

เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ต้องการทราบระดับของเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาที่โรงเรียนนี้ของนักเรียน โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วพิจารณาว่าแต่ละข้อเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนตัดสินใจเข้าศึกษาในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุดในแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ

ระดับ	5	เป็นเหตุจูงใจมากที่สุด
ระดับ	4	เป็นเหตุจูงใจมาก
ระดับ	3	เป็นเหตุจูงใจปานกลาง
ระดับ	2	เป็นเหตุจูงใจน้อย
ระดับ	1	เป็นเหตุจูงใจน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เหตุจูงใจ				
		5	4	3	2	1
1.	1. ความมุ่งหวังในการศึกษาและการประกอบอาชีพ นักเรียนคาดว่าเมื่อได้เข้าศึกษาในโรงเรียนนี้จะเสริมสร้าง สติปัญญาให้กับนักเรียน					
2.	2. นักเรียนคาดว่าเมื่อได้เข้าศึกษาในโรงเรียนนี้จะเสริมสร้าง ความประพฤติที่ดีให้กับนักเรียน					
3.	3. นักเรียนคาดว่าเมื่อได้เข้าศึกษาในโรงเรียนนี้จะเสริมสร้าง ความรู้และความสามารถให้กับนักเรียน					
4.	4. นักเรียนคาดว่าเมื่อได้เข้าศึกษาในโรงเรียนนี้จะสามารถนำ ความรู้ที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการงานอื่น ๆ ได้					
5.	5. นักเรียนคาดว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนี้แล้วมี โอกาส หางานได้ง่ายกว่าจบจากโรงเรียนอื่น					
6.	6. นักเรียนคาดว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนี้แล้วจะ ศึกษาต่อในระดับปวส.ต่อในสถานศึกษาเดิม					
7.	7. นักเรียนคาดว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนี้แล้วจะ สามารถออกไปประกอบอาชีพต่าง ๆ ได้หลายอาชีพ					

ข้อ	ข้อความ	เหตุจูงใจ				
		5	4	3	2	1
8.	นักเรียนคาดว่าจะเมื่อสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนี้แล้วจะสามารถเลือกงานให้ตรงกับความต้องการของตนเองได้					
9.	นักเรียนคาดว่าจะเมื่อสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนี้แล้วจะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพในอนาคต					
10.	นักเรียนคาดว่าจะเมื่อสำเร็จจากโรงเรียนนี้แล้วจะมีโอกาสสร้างความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพในอนาคต					
11.	นักเรียนคาดว่าจะผู้ที่สำเร็จจากโรงเรียนนี้เป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ					
2. การสนับสนุนจากผู้อื่น						
1.	บิดามารดาหรือผู้ปกครองส่งเสริมสนับสนุนให้เข้าศึกษาในโรงเรียนนี้					
2.	ครูอาจารย์ที่สอนโรงเรียนเดิมแนะนำให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อโรงเรียนนี้					
3.	นักเรียนเคยมีญาติพี่น้องศึกษาในโรงเรียนนี้จึงเข้ามาศึกษาต่อในโรงเรียนนี้					
4.	ครูอาจารย์ในโรงเรียนนี้ได้ไปแนะนำการศึกษาให้นักเรียนในโรงเรียนเดิมจึงเกิดความสนใจเข้ามาศึกษาต่อในโรงเรียนนี้					
5.	เพื่อน ๆ ในโรงเรียนเดิมชักชวนให้นักเรียนมาเข้าศึกษาในโรงเรียนนี้					
6.	รุ่นพี่ที่กำลังศึกษาหรือที่จบการศึกษาในโรงเรียนนี้แล้วให้คำปรึกษาและแนะแนวทางให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อโรงเรียนนี้					
7.	คนรู้จักแนะนำให้เรียนเข้าศึกษาต่อโรงเรียนนี้					
8.	นักเรียนชื่นชมบุคคลที่จบจากโรงเรียนนี้จึงเกิดแรงจูงใจมาศึกษาต่อในโรงเรียนนี้					
9.	ครูอาจารย์ฝ่ายแนะแนวในโรงเรียนเดิมชี้แนะแนวทางให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อโรงเรียนนี้					

ข้อ	ข้อความ	เหตุจูงใจ				
		5	4	3	2	1
	3. เหตุผลส่วนตัว					
1.	นักเรียนเข้ามาศึกษาในโรงเรียนนี้เพราะอยู่ใกล้ที่พัก					
2.	นักเรียนเข้ามาศึกษาในโรงเรียนนี้เพราะเชื่อว่าตัวเองมีความถนัดในการเรียนด้านทักษะปฏิบัติมากกว่าการท่องจำทฤษฎี					
3.	นักเรียนคาดว่าเข้ามาศึกษาในโรงเรียนนี้แล้วจะทำให้นักเรียนได้พัฒนาบุคลิกภาพ					
4.	สาขาที่เปิดสอนในโรงเรียนนี้ตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน					
5.	นักเรียนคาดว่าเข้ามาศึกษาในโรงเรียนนี้จะส่งเสริมให้นักเรียนมีสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ดี					
6.	นักเรียนเข้ามาศึกษาในโรงเรียนนี้เพราะบุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของนักเรียนเหมาะกับสายอาชีพ					

ตอนที่ 3

ทัศนคติต่อโรงเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ต้องการทราบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนนี้ โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วพิจารณาว่านักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุดในแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ

- ระดับ 5 เห็นด้วยมากที่สุด
 ระดับ 4 เห็นด้วยมาก
 ระดับ 3 เห็นด้วยปานกลาง
 ระดับ 2 เห็นด้วยน้อย
 ระดับ 1 เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	โรงเรียนฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออก					
2.	ความรู้ที่ได้รับจากโรงเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้					
3.	กระบวนการเรียนรู้ในโรงเรียนช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนมี ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
4.	โรงเรียนฝึกให้นักเรียนเป็นคนดีมีระเบียบวินัย					
5.	นักเรียนรู้สึกมีความสุขเมื่ออยู่ในโรงเรียน					
6.	โรงเรียนฝึกให้นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรม					
7.	โรงเรียนฝึกให้นักเรียนได้ใช้ความคิดความสามารถของตนเอง					
8.	นักเรียนรู้สึกดีใจที่ได้เรียนโรงเรียนนี้					
9.	เมื่อมีโอกาสนักเรียนจะแนะนำให้คนอื่นมาเข้าเรียนโรงเรียนนี้					
10.	นักเรียนพึงพอใจที่ได้เรียนรู้วิชาการและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน					
11.	นักเรียนเข้ามาศึกษาในโรงเรียนนี้เพราะเป็นโรงเรียนเก่าแก่มี ชื่อเสียงมานาน					
12.	โรงเรียนแห่งนี้เป็นโรงเรียนที่ให้ความอบอุ่น					
13.	โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนที่สร้างคนดีมีคุณภาพให้แก่สังคม					
14.	โรงเรียนนี้มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้					
15.	นักเรียนรู้สึกรักและภูมิใจในโรงเรียนนี้					

ตอนที่ 4

ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ต้องการทราบความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วพิจารณาว่านักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุดในแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ

ระดับ	5	พึงพอใจมากที่สุด
ระดับ	4	พึงพอใจมาก
ระดับ	3	พึงพอใจปานกลาง
ระดับ	2	พึงพอใจน้อย
ระดับ	1	พึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
	1. สภาพแวดล้อมทางด้านการเรียนการสอน					
	1.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร					
1.	รายวิชาต่างๆ มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคต					
2.	ความเหมาะสมระหว่างเนื้อหาวิชากับระดับความต้องการและความสนใจของนักเรียน					
3.	เนื้อหาและรายวิชาสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน					
4.	รายวิชาต่าง ๆ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
5.	เนื้อหาวิชาในหลักสูตรกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเริ่มและต้องการศึกษาเพิ่มเติม					
6.	เนื้อหาวิชาง่ายต่อการทำความเข้าใจ					
7.	ความรู้ที่ได้จากเนื้อหาวิชาเป็นรากฐานสำคัญในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
8.	เนื้อหาวิชาฝึกให้คิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาเป็น					

ข้อ	ข้อความ	ความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
	1.2 ด้านคุณลักษณะครูอาจารย์					
1.	เชื่อมั่นในภูมิความรู้ของอาจารย์ที่สอน					
2.	การตั้งใจและการเตรียมการสอนของอาจารย์					
3.	วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ สอดคล้องกับรายวิชาที่สอน					
4.	ทักษะการสอนในการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียน					
5.	การประเมินผลการสอนของอาจารย์					
6.	อาจารย์สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาที่สอนกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพได้					
7.	การรับฟังคำถามและความคิดเห็นจากนักเรียน					
8.	อาจารย์เปิดโอกาสให้นักเรียนกล้าแสดงออก					
	2. สภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่					
1.	ความสะอาดและความเป็นระเบียบของห้องเรียน					
2.	บรรยากาศในห้องเรียนเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้					
3.	สภาพอาคารเรียนมีความพร้อมในการใช้งาน					
4.	สภาพโรงอาหารสะอาด ถูกหลักอนามัย					
5.	สภาพห้องน้ำสะอาด					
6.	ร้านค้าภายในโรงเรียนมีของขายตามความต้องการ					
7.	ภายในโรงเรียนมีบรรยากาศที่ร่มสบายตา					
8.	โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย					
9.	ภายในโรงเรียนมีสถานที่พักผ่อน					
10.	ห้องสมุดของโรงเรียนมีหนังสือต่าง ๆ ให้นักเรียนได้อ่านอย่างเหมาะสม					
11.	สนามกีฬาของโรงเรียนกว้างขวางเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
12.	โรงเรียนมีน้ำดื่มเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
13.	อุปกรณ์และเครื่องมือในห้องปฏิบัติการเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
14.	คุณภาพของเครื่องมือ อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการ					
15.	ห้องเรียน มีอากาศถ่ายเทสะดวก					

ข้อ	ข้อความ	ความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
	3. สภาพแวดล้อมทางด้านกิจกรรมและการบริการ					
	3.1ด้านกิจกรรม					
1.	โรงเรียนส่งเสริมการจัดกิจกรรมต่าง ๆ					
2.	นักเรียนมีความสนใจกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในโรงเรียน					
3.	ครูอาจารย์ให้ความสำคัญแนะนำให้คำปรึกษาในการจัดกิจกรรมได้เป็นอย่างดี					
4.	นักเรียนได้มีโอกาสในการแสดงความสามารถในกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน					
5.	กิจกรรมต่างๆในโรงเรียนเสริมสร้างให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
6.	นักเรียนไม่มีความอิสระในการจัดกิจกรรม					
7.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรมต่าง ๆ					
8.	ไม่ได้รับการสนับสนุนให้ทำกิจกรรมหรือแข่งขันกับสถาบันอื่น					
	3.2 ด้านการบริการ					
1.	การให้บริการห้องสมุด					
2.	การให้บริการห้องพยาบาล					
3.	การให้บริการของฝ่ายแนะแนวเกี่ยวกับข้อมูลการศึกษาต่อและการสมัครงาน					
4.	การให้บริการฝ่ายทะเบียน					
5.	โรงเรียนมีการประกาศข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน					
6.	การให้ข่าวสารเกี่ยวกับสมาคมศิษย์เก่า					
7.	การให้บริการข้อมูลข่าวสารและประสานงานเกี่ยวกับทุนการศึกษา					
8.	ห้องสมุดของโรงเรียนมีหนังสือ นิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ให้นักเรียนได้อ่านอย่างเหมาะสม					

ตอนที่ 5

สัมพันธภาพในโรงเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ต้องการทราบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนนี้ โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วพิจารณาว่านักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุดในแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ

ระดับ	5	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ	4	เห็นด้วยมาก
ระดับ	3	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ	2	เห็นด้วยน้อย
ระดับ	1	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	1. สัมพันธภาพกับอาจารย์					
1.	อาจารย์ดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด					
2.	นักเรียนพูดคุยเรื่องทั่วไปกับอาจารย์เสมอ					
3.	อาจารย์ให้เวลากับนักเรียนได้ปรึกษานอกเวลาเรียน					
4.	นักเรียนเชื่อฟังคำสั่งสอนของอาจารย์					
5.	อาจารย์ให้ความรักต่อนักเรียนเท่ากัน					
6.	อาจารย์สร้างแรงจูงใจในการเรียนแก่นักเรียน					
7.	อาจารย์สนใจแต่นักเรียนที่เรียนเก่ง					
8.	อาจารย์สนใจและเป็นกันเองกับนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน					
9.	อาจารย์ไม่มีเวลาให้คำปรึกษาและแก้ปัญหาให้แก่ นักเรียน					
10.	อาจารย์คอยติดต่อสอบถามเมื่อนักเรียนไม่มาโรงเรียน					
	2. สัมพันธภาพกับเพื่อน					
1.	เมื่อนักเรียนไม่มาโรงเรียนเพื่อนติดต่อสอบถามแสดงความห่วงใย					
2.	นักเรียนกับเพื่อนสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น					
3.	เพื่อนบางคนชอบเอาเปรียบเวลาทำงานกลุ่ม					
4.	เมื่อนักเรียนทำการบ้านไม่ได้เพื่อนที่เข้าใจจะช่วยอธิบายให้					
5.	นักเรียนอยากเลิกคบเพื่อนบางคน เพราะเขาไม่ตั้งใจเรียน					

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
6.	นักเรียนพึงพอใจกับมิตรภาพของเพื่อน ๆ ในโรงเรียนนี้					
7.	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนกับเพื่อน					
8.	นักเรียนขาดความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ๆ ร่วมชั้นเรียน					
9.	เมื่อมีปัญหา นักเรียนสามารถปรึกษาเพื่อนได้					
10.	การได้คบเพื่อนทำให้นักเรียนมีความฉลาดและมีความคิดต่าง ๆ กว้างขวางขึ้น					
11.	นักเรียนรู้สึกสบายใจเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน					
12.	การเรียนในโรงเรียนนี้ทำให้นักเรียนมีเพื่อนสนิทมากขึ้น					

ตอนที่ 6

ความผูกพันต่อโรงเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ต้องการทราบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความผูกพันต่อโรงเรียนของนักเรียน โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วพิจารณาว่านักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุดในแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ

ระดับ	5	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ	4	เห็นด้วยมาก
ระดับ	3	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ	2	เห็นด้วยน้อย
ระดับ	1	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	1. ด้านความศรัทธาต่อโรงเรียน					
1.	นักเรียนมีความเชื่อมั่นและเชื่อถือต่อโรงเรียน					
2.	นักเรียนคิดว่าการศึกษาในโรงเรียนนี้เป็นสิ่งที่ทำทนายและให้ประสบการณ์แก่นักเรียนเป็นอย่างมาก					
3.	นักเรียนไม่ค่อยศรัทธาต่อโรงเรียนนี้เท่าที่ควร					
4.	นักเรียนรู้สึกว่บรรยากาศการเรียนในโรงเรียนมีการพึ่งพาและช่วยเหลือกัน					
5.	นักเรียนรู้สึกว่บรรยากาศการเรียนในโรงเรียนเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้					
6.	นักเรียนรู้สึกว่บรรยากาศกิจกรรมในโรงเรียนเสริมสร้างให้นักเรียนแสดงความคิดและความสามารถ					
7.	ค่านิยมของโรงเรียนสอดคล้องกับค่านิยมของนักเรียน					
8.	บ่อยครั้งที่นักเรียนไม่เห็นด้วยกับนโยบายของโรงเรียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน					
9.	นักเรียนพึงพอใจที่จะเรียนรู้ในโรงเรียนแห่งนี้อย่างยิ่งเต็มความสามารถ					

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	2. ด้านความทุ่มเทต่อโรงเรียน					
1.	นักเรียนพร้อมและยินดีทำทุกอย่างเพื่อโรงเรียน					
2.	นักเรียนเต็มใจให้ความช่วยเหลืองานต่าง ๆ ในโรงเรียน					
3.	นักเรียนพยายามรักษาความสะอาดทุกสถานที่ของโรงเรียน					
4.	นักเรียนพร้อมและยินดีเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น					
5.	นักเรียนพร้อมและยินดีทำทุกอย่างและช่วยเหลือทุกทางเมื่อโรงเรียนขอร้องมา					
6.	นักเรียนติดตามความเป็นไปของโรงเรียนเสมอ					
7.	นักเรียนพยายามใช้สิ่งของในโรงเรียนอย่างดีไม่ทำลายให้เสียหาย					
8.	นักเรียนเต็มใจที่จะมาร่วมกิจกรรมช่วยเหลือที่โรงเรียนในวันหยุด กรณีที่โรงเรียนมีกิจกรรมพิเศษ					
9.	นักเรียนเต็มใจที่จะทุ่มเทกำลังความสามารถให้มากกว่าปกติเพื่อช่วยให้โรงเรียนแห่งนี้ประสบความสำเร็จ					
	3. ด้านความจงรักภักดีต่อองค์กร					
1.	นักเรียนต้องการเห็นความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียนนี้					
2.	สำหรับนักเรียนแล้วโรงเรียนแห่งนี้เป็นโรงเรียนที่ดี และมีความสุขที่ได้เรียนที่นี่					
3.	นักเรียนภูมิใจที่จะบอกกับผู้อื่นว่านักเรียนเป็นนักเรียนของโรงเรียนนี้					
4.	นักเรียนรู้สึกผูกพันและรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนนี้					
5.	นักเรียนคิดว่าเมื่อนักเรียนจบการศึกษาจากโรงเรียนนี้ไปแล้วเมื่อมีโอกาสนักเรียนจะกลับมาช่วยเหลือโรงเรียนเสมอ					
6.	ในอนาคตเมื่อนักเรียนมีลูก นักเรียนจะแนะนำให้ลูกเข้าศึกษาในโรงเรียนนี้					
7.	เมื่อมีผู้กล่าวถึงโรงเรียนแห่งนี้ในทางที่ไม่เหมาะสมนักเรียนจะรู้สึกไม่พอใจ					
8.	นักเรียนคิดว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนี้ไปแล้วเมื่อมีโอกาสนักเรียนจะกลับมาเยี่ยมโรงเรียนเสมอ					

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
9.	นักเรียนคิดว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนี้ไปแล้ว เมื่อมีโอกาสนักเรียนจะกลับมาเยี่ยมอาจารย์เสมอ					
10.	นักเรียนรู้สึกเบื่อก่อนที่จะเรียนโรงเรียนนี้ต่อไปจนสำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรที่กำหนดไว้					

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย	อาจารย์พิเศษ ภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ดร.อดุลย์ ใบกุหลาบ	นักวิชาการศึกษา 6
มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. ดร.ธีรยุทธ ภูเขา	ครู
โรงเรียนบ้านหนองตะขบ
4. ดร.จรรยา สิงห์ทอง	ครู คศ. 3
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1
5. อาจารย์เดือนดี ศรีสม	ครูโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เชิญผู้เชี่ยวชาญและ
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/2๐2๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๗ กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองตะขบ

เนื่องด้วย นางสาวกิริตน์ บัวมณี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์ บุญเชิด ภิญโญนนท์พงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ธีรยุทธ ภูเขา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวกิริตน์ บัวมณี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-9006-447

ที่ ศธ 0519.12/๖๐๖๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖๕ กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร

เนื่องด้วย นางสาวอิรัตน์ บัวมณี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์ บุญเชิด ภิญโญนนท์พงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์อรรถชัย ใบกุหลาบ นักวิชาการศึกษา 6 เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวอิรัตน์ บัวมณี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 089-9006-447

ที่ ศธ 0519.12/๒๐๑๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๗ กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1

เนื่องด้วย นางสาวอิรัตน์ บัวมณี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์ บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์จรรยา สิงห์ทอง ครู คศ.3 เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวอิรัตน์ บัวมณี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-9006-447

ที่ ศธ 0519.12/๑๕๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุโขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๕ กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลี้มไทย

เนื่องด้วย นางสาวกริรัตน์ บัวมณี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนมขยการเพชรบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์ บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนมขยการเพชรบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวกริรัตน์ บัวมณี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-9006-447

ที่ ศธ 0519.12/๑๐๓๐

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๗ กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

เนื่องด้วย นางสาวกริรต์น์ บัวมณี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์ บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์เดือนดี ศรีสม เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวกริรต์น์ บัวมณี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-9006-447

ที่ ศธ 0519.12/ ๕๕๕ ๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

// มีนาคม 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

เนื่องด้วย นางสาวกริรต์น์ บัวมณี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์ บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1-3 จำนวน 490 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2551

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวกริรต์น์ บัวมณี ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวุฒิ ปัดไธสง)
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-9006-447

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวอภิรต์น์ บัวมณี
วัน เดือน ปีเกิด	18 กรกฎาคม 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดเพชรบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	199/25 หมู่ที่ 2 ตำบลธงชัย อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ธุรกิจส่วนตัว โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2548	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2551	ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร